

veto

Opgelet — Op 15 januari worden door het studentensekretariaat van de KU Leuven alle tot dan betaalde inschrijvingsgelden bekeken. Studenten die op dat moment alleen het laagste tarief (3.500 frank) hebben betaald en die eigenlijk meer moeten betalen, meestal dus de volledige 17.000 frank, krijgen dan een brief van het studentensekretariaat waarin zij worden aangemaand de rest van het inschrijvingsgeld dat voor hen geldt te betalen. Hier zit echter een flinke adder onder het gras. Als men namelijk niet zelf vóór 15 januari het resterend bedrag heeft bijbetaald dan wordt dit bedrag verhoogd met 1.000 frank. Studenten die het volledig inschrijvingsgeld toch nog moeten betalen, krijgen dus een rekening van 14.500 in plaats van 13.500 frank. Hierbij krijgen alle studenten die bij het begin van het academiejaar meededen aan de acties tegen het verhoogde inschrijvingsgeld een ekstra waarschuwing. Als je nog het grootste stuk van je inschrijvingsgeld moet betalen, doe dat dan voor 15 januari door het resterend bedrag over te schrijven op rekeningnummer 230-0190190-90 van 'Kollegegeld KU Leuven'. Vergeet ook niet om daarbij je naam, je voornaam en je inschrijvingsnummer te vermelden, misschien kan er zelfs een bijpassend commentaartje vanaf. (foto Karel De Weerd)

Leuvense stadsbewoners versus studenten Binnenkort gedaan met het liederlijke nachtlevens?

Het Leuvense stadsbestuur denkt er sterk aan het al langer bestaand gemeentelijk reglement dat het sluitingsuur voor de kafees in de stad Leuven instelt op 2 uur 's nachts, toe te passen. Met Ponsaerts (VLD) als gemeenteraadslid en koalitiepartner dreigt dit wel moeilijk te worden. Hij is voorzitter van het horeka-komitee Oude Markt, middenstander, kafeebaas én fervente tegenstander van een dergelijke regeling.

De directe aanleiding voor het mogelijk effectief invoeren van een vroeger sluitingsuur is een politierapport dat door commissaris Yvens aan de burgemeester is overhandigd. Daarin wordt gewag gemaakt van een stijgende 'kleine criminaliteit'. Relevante cijfers zijn moeilijk te vinden, maar het lijkt vooral een probleem tussen een aantal Leuvenaars en de studenten. "Tegenwoordig lopen er steeds meer dronken mensen op straat, en bijna altijd na twee uur 's nachts. Bovendien worden er een niet te onderschatten aantal auto's beschadigd, vaak wordt er met vuilniszakken gewoond en er wordt regelmatig in de portalen en brievenbussen gewaterd", aldus een politiebuis.

Tomaat

In een gesprek bevestigt Van den Bossche (Agalev) een dergelijke evolutie: "Ik heb in de Kragenstraat gewoond van 1984 tot 1990. Tot 1988 hadden wij nauwelijks problemen en was onze nachtrust gegarandeerd —

behalve dan met Marktrock en carnaval. Vanaf dan is de situatie serieus verslechterd, in die mate zelfs dat we gezondheidsproblemen kregen wegens het voortdurende lawaai en in 1990 gedwongen waren te verhuizen."

"Die verslechtering heeft te maken met een zeker onevenwicht in de handelszaken, dat door de jaren heen gegroeid is. Vroeger woonden er meer mensen in de buurt van de oude Markt en waren er handelaars die de kafeebazen op een of andere manier onder druk konden zetten. Een dergelijke evolutie was al langer voorspeld. Ze vertoont gelijkenissen met wat er twintig jaar geleden op de Vismarkt is gebeurd. De Vismarkt is ook uitgegroeid tot een uitgangsbuurt en later dan verloederd. Dat zit er voor de Oude Markt nu ook in", aldus nog Van den Bossche. Volgens Luc Ponsaerts heeft de evolutie dan weer te maken met een uitdijning van de talrijke studentenkafees van de Oude Markt naar de Tiensstraat toe.

Bovenop heel deze problematiek

komt dan nog de klacht van de directe van het Drievuldigheidskollege aan de burgemeester naar aanleiding van een konflikt tussen kinderen die naar school gingen en een aantal dronken feestvierders. Deze zouden aan de jaals van de kinderen getrokken hebben en het doorgaan verhinderd hebben.

Het problematisch aanvoelen van de aanwezigheid van studenten door de Leuvenaars — tenminste door een aantal onder hen — bestaat duidelijk al langer dan vandaag. In de Streekkrant bijvoorbeeld wordt er in het kursorief 'Meneer de burgemeester' regelmatig fel uitgehaald naar de studenten. Behalve de Leuvense middenstand, die alle voordeel heeft bij een bruisend studentenleven, zijn er heel wat "werkende mensen", voor wie de maat vol is. En zoets wil zich al gauw vertaald zien op politiek vlak. Daarvan dreigt de student nu het slachtoffer te worden.

Beugel

Zowel de oppositie (Agalev bijvoorbeeld) als een groot deel van het schepenkollege zijn dan ook van oordeel dat dringend iets aan de problemen moet gedaan worden. Of het doorvoeren van het sluitingsuur — eigenlijk een voorstel van de politie zelf — de ideale oplossing is, is verre van zeker. Van den Bossche ziet de maatregel in feite als noodoplossing: "De leefbaarheid van de binnenstad

vervolg op pag. 3

Lezingen, discussie en film in 't Stuc Migrantenrellen en boerenbetogingen

Naast een drietal filmvertoningen in samenwerking met Studio-filmtheaters, wil het Stuc ook op een andere manier haar bijdrage leveren aan het debat rond (on)verdraagzaamheid. In het zog van de Anne Frank-tentoonstelling worden volgende week twee avonden met lezingen en discussies georganiseerd.

De voordrachten en de discussies staan niet zomaar op zich, maar worden telkens gevolgd door een filmvertoning. Op maandag is dat 'Edward Scissorhands' van Tim Burton, en op dinsdag 'Cape Fear' van Martin Scorsese. Twee recente films uit het brede circuit waarin vrij ongewone genres (sprookje en horror) worden aangewend om de visie van de kineasten op de wereld van vandaag in beeld te brengen.

Geen films over Anne Frank dus, of over Jodenhaat, zwarten in de VS of Zuid Afrika. Men wil integendeel onverdraagzaamheid en xenofobie tonen in zijn meest 'subtiele' kontekst: het alledaagse leven. Racisme en aanverwante fenomenen worden dus eerder gezien als symptomen van een samenleving die zich bedreigd voelt in en door haar welvaart.

Veiligheid

Als voorbeschouwing bij deze films, en als aanzet om ze op een andere manier te bekijken dan gewoonlijk, presenteert het Stuc telkens twee lezingen, gevolgd door een discussie. De hoofding 'Fatal Attraction: de angst van de democratie voor de media' geeft de specifieke invalshoek weer: de media, gezien als een weerspiegeling van onze gevoelens.

Dinsdag 19 januari spreken Paul De Vuylster, kunstenaar-performer en docent en Lex Wouterloot, semiotikus. Maandag 18 januari zijn dat Jan Blommaert (UIA professor taalkunde) en Marc Holthof, publicist over film, televisie en media in het algemeen. Deze laatste zal ook de discussies leiden.

Holthofs visie op media is niet bepaald opwekkend: hij ziet televisie als pijnstiller voor een mens die haast niets anders meer heeft om op terug te vallen. Toch teisterd die televisie ons met rampen, oorlog en terreur. Televisie is dan eigenlijk een spiegel, maar één die onze eigen angst en machteloosheid vergroot weergeeft. Het publiek ziet dat echter niet, aldus Holthof, en daarom kan het die opeengestapelde, uitgegrote ellende niet verwerken.

Wat het extra interessant maakt is dat Holthof zijn visie op media in een veel ruimer maatschappelijk kader durft plaatsen. Immers, precies de angst waar we het daarmee over hadden ligt volgens hem mede aan de basis van het succes van extreem-rechts. Door een utopisch alternatief van veiligheid, orde en zuiverheid te bieden, slaagt extreem-rechts erin mensen op haar hand te krijgen. Belangrijk hierbij is dat men gaat inspelen op bestaande vooroordelen en gevoelens: zo worden typische, 'onschuldige' burgerlijke waarden omgemaakt tot haat.

Onschuldig

Deze zogenaamd onschuldige vooroordelen zullen zeker ook aan bod komen in de lezing van Jan Blommaert (UIA), die met kollega-taalkundige Jef Verschuieren het taalgebruik in het Belgische migrantendebat naploos. Ze onderzochten ze krantartikelen, publicaties van het Commissariaat voor het Migrantenbeleid en wetenschappelijke literatuur. Het rapport van de

twee, dat verscheen onder de titel 'Het Belgische migrantendebat: pragmatiek van de abnormalisering' deed eind vorig jaar heel wat stof opwaaien.

Hun konklusie ligt er dan ook niet om: "De tolerante meerderheid van dit land en extreem-rechts zitten op dezelfde golfengete als het gaat over migranten. Beiden gaan uit van een maatschappijbeeld waarin homogeniteit het ideaal is." Nochtans is die homogeniteit ook bij autochtonen helemaal geen feit: als men zegt dat migranten zich aan onze waarden moeten aanpassen, over welke waarden gaat het dan? Die discussie wordt niet gevoerd.

Blommaert en Verschuieren keren zich vooral tegen het suggestieve taalgebruik dat in het hele migrantendebat de boventoon voert. Of het nu het Vlaams Blok is, de buurtwerker of Paula D'Hondt, allemaal spreken ze van 'vluchtelingstroom', 'tolerantedrempels' en 'migrantenrellen' (maar niet boerenrellen, dat zijn betogingen). Verder bedoelt men met de term 'migranten' wel de Islamieten in Borgehout, maar niet de Amerikanen in Evere.

Uit dit alles mag blijken dat vooroordelen, stereotypen en sluipende xenofobie opduiken in vele kringen en op vele terreinen die niet bepaald bekend staan als 'racistisch'. Zo zit een zeker wantrouwen voor alles wat vreemd is geworteld in ons alledaagse

vervolg op pag. 2

binnenin

Brussel.....	5
Van Istendael brusselt in zijn laatste boek. Gedreven door de snelheid waarmee hij zijn geboortestad zit verloederd door toedoen van de verenigde Europese krachten trekt hij door de straten van de hoofdstad. Stedebouwkundige ellende en vriendjespolitiek op de middenpagina.	
Jazz.....	5
Woensdag komt Lee Konitz in het kader van een uur kul-tuur optreden in de Leuvense Stadschouwburg. Het concert belooft de moeite te worden.	
Vredesellenden.....	3
The Garden.....	4
Indianen.....	4
Kruiswoord.....	7
Agenda.....	7

Animo

COMPUTERS

Tiensteenteweg, 97
3010 Leuven
Tel : 016.35.08.44
Fax : 016.35.08.60

Verdelers:

Personal Computers Omega
Printers : Panasonic, Hewlett Packard,
OKI, Kyocera, Lexmark
Scanner, Mouse : ARTEC
Fax / Modem kaart, Backuppeenheden,
Disketten, CD-ROM, Inktfinten, ...

advertentie

Eigen Distributie, Assemblage en Technische dienst.

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking; de schrijver moet steeds naam, studietoestand en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen; dit komt overeen met ± 1,5 getikte blz. met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Fiets

Tot mijn verbazing vond ik in de vorige Veto geen woord over de fietsactie van 17 december. Nochtans kwamen zo'n 300 studenten op straat om te komen voor een autorij binnensstad. Toch niet niks voor een actie waar geen afficheslag aan vooraf ging.

Blijkbaar zijn er toch genoeg mensen die het verkeersprobleem in Leuven aanklagen: Leuven auto-vrij, een voorstel van de Europese Gemeenschap, werd terzijde geschoven. In plaats daarvan krijgen we "een betere doorstroming van het autoverkeer". Zelfs het voorstel om de Bondgenotenlaan verkeersvrij te maken — pas dan is De lijn bereid meer busdiensten in te leggen — krijgt een 'niet' van het stadsbestuur. Wij willen niet wachten tot er doden zijn alvorens te protesteren. Aan dit protest werd echter na een uur hardhandig een einde gemaakt door de rijkswacht. Resultaat: 15 mensen opgepakt, veel blauwe plekken en gescheurde kleren en een boel geschokte omstanders.

Ik weet dat over de fietsactie van 2 december wel geschreven is in Veto. Maar als zoveel mensen blijven opkomen voor een veiliger en gezonder Leuven, is dat toch weer 'nieuws', en over het verkeersprobleem valt nog veel te zeggen. Bovendien blijft het onbeschofte optreden van de rijkswacht toch verbazen, nietwaar.

Er komen nog meer fietsacties, ik hoop dat ze meer aandacht zullen krijgen.

Kristine Verachtart

Asielzoekers

Op de vraag of het Forum voor Asielzoekers juridische stappen zou ondernemen in verband met de beslissing van het Leuvense OCMW om geen steun meer te verlenen aan nieuwe asielzoekers, zoals in Veto van 4 januari vermeld staat, werd verklaard dat niet het Forum beslist had juridische stappen te ondernemen,

maar hierover zou gesproken worden op een vergadering op donderdag 7 januari, waar de 35 organisaties die een motie ondertekenden die deze beslissing van de OCMW-raad betreurde zouden vertegenwoordigd zijn.

In het Veto-bericht werd een amalgaam gemaakt tussen het probleem van de inschrijving van asielzoekers in het vreemdelingenregister en het probleem van de OCMW-steun.

Op het Forum voor Asielzoekers werd, voor alle duidelijkheid, vastgesteld dat:

1) asielzoekers met een formulier 26bis, die in beroep gegaan zijn bij de Minister van Binnenlandse Zaken, niet worden ingeschreven in het vreemdelingenregister.

2) vertegenwoordigers van het Overlegcentrum voor Integratie van Vluchtelingen (OCIV) stelden dat volgens het uitvoeringsbesluit van 8 oktober 1981, artikel 113, quater paragraaf 2, vluchtelingen die een dringend verzoek tot heronderzoek hebben ingediend, dienen heringeschreven te worden, vermits zij wettelijk in het land verblijven.

3) verschillende gemeentes, waaronder Leuven, dit niet zo interpreteren.

4) de lange duurtijd van de beroepsprocedure meebrengt dat deze mensen met een aantal administratieve moeilijkheden te kampen hebben.

5) besloten werd na te gaan of er een proefproces op basis van een individueel geval mogelijk is, ten einde duidelijkheid te krijgen inzake deze kwestie.

6) dit uitsluitend zou geven en kunnen tot positieve resultaten leiden, vermits de heer Burgemeester beloofd had ten opzichte van een delegatie van het Leuvense forum de wet na te leven.

Patrick Wauters

Radikalen

Ik schrijf U deze brief om te reageren op het artikel 'Belgen hielden niet van Joden' dat is verschenen in Veto 14. Jammer genoeg heb ik moeten vast-

stellen dat het bewuste artikel wemelt van de onnauwkeurigheden.

Voorerst wordt er gesteld dat "de Vlaamse Beweging zich na de eerste wereldoorlog vreemd genoeg niet anti-joods profileerde". Ze was overwegend "verdraagzaam" en "demokratisch". De formulering "vreemd genoeg" en de aanhalingstekens bij de woorden democratisch en verdraagzaam zijn historisch gezien nonsensikaal. De Vlaamse Beweging was immers op dat ogenblik niets minder dan een brede sociaal emancipatorische en democratische stroming. Men kwam op voor fundamentele rechten: dat was en is de hoofdzaak. Uw eerder negatieve formulering lijkt mij ingegeven door het feit dat rechts radicalen, die zich ook Vlaams-nationalisten noemen, vandaag met het Vlaams Blok opnieuw een elektorale hefcboom hebben gevonden: men mag echter niet uit het oog verliezen dat zij ideologisch in de brede Vlaamse Beweging zeker niet doorvoeren.

De democratische ingesteldheid van de Vlaamse beweging werd ook niet gedragen door de "Frontpartij" maar door de "Frontpartij", en dit was wel heel wat meer dan "oudstrijders". Het Vlaams nationalisme van deze fronters evolueerde ook niet tot "totaal onverdraagzaam radikaal-nationalisme": de voormannen van de Frontpartij (bijv. Herman Vos) werden immers niet actief in het VNV en op de plaatsen waar deze partij was ingeburgerd had het VNV relatief weinig succes. Antwerpen was zo'n plaats, dus uw zinsrede "als het regent in Berlijn, druppel" het in Antwerpen lijkt mij alweer ingegeven door hedendaagse fenomenen. Het VNV was overigens — in tegenstelling tot het Vlaams Blok — geen grotestedelijk fenomeen: men leze hierover het doktoraat van doktor Bruno De Wever "Vlag, groot en leider".

Om een lang verhaal kort te maken, zal ik nu enkel nog — zonder te veel commentaar — de overige fouten in uw artikel aanhalen. "Een belangrijk deel van de Vlaamse Beweging (de aktivisten)...". Uit de vakliteratuur blijkt dat de aktivisten relatief geen belangrijke stroming waren en de repressie na WO I was relatief helemaal niet zo heftig zoals U beweert.

De afkorting Verdinaso stond niet voor "Verbond der diëtse nationaal-socialisten" maar voor "Verbond der Diëtse nationaal-solidaristen": voorwaar geen onbelangrijk verschil.

De passage over August Borms suggereert dat deze concentratiekampen zo bezocht hebben. Dit was niet zo, men kan hem trouwens bezwaarlijk van uitgesproken rassenhaat beschuldigen. Wel heeft hij ook nooit zijn stem hiertegen verhoften. Borms was tijdens WO II ook zeker niet "de prominent van de Vlaamse beweging",

haar aanvankelijk afstootte. Dat zint Kims vriendje natuurlijk niet en hij probeert Edward dan ook met alle middelen bij haar weg te jaagen.

Het stadje keert zich ook hoe langer, hoe meer tegen Edward. De inbraak lijkt hierbij een ekkus te zijn. De echte reden ligt eerder in het feit dat Edward meer blijkt te zijn dan een willous meubelstuk. Hierdoor wordt 'het andere' een bedreiging en dient het uitgestoten te worden.

Bij dit alles is er, misschien met uitzondering van Kims vriendje, echter geen sprake van kwaad opzet, maar eerder van onnadenkendheid. Als de inwoners van het stadje zien wat de gevolgen zijn van hun gedrag, druipe ze dan ook beschaamd af. Wat die gevolgen zijn kan je maandagavond in het Stuc zien na de lezingen van Jan Blommaert en Marc Hofthoff (zie ook 'Migrant' en boerenbetogingen', op de voorpagina).

Kris Jacobs

Migrant

vervolg van pag. 1

leven. Precies dat 'onschuldige' xenofobie en de rol die de media speelt in deze kwestie wil het Stuc aankaarten. Daarmee slaan zij de broodnodige brug tussen kunst, media en algemeen-maatschappelijke onderwerpen zoals die zich op dit ogenblik voordoen. Een brug die erg verhelderend kan zijn.

Stef Janssen

De lezingen beginnen om 20.30 u, de films om 23.00 u, telkens in het Stuc, inkom 100/150 fr per avond (zelfde prijs voor wie enkel naar de film komt).

COLISEUM

IJsschaatsbaan & Eventscenter
Ambachtszone Haasrode

Voor al uw organisaties,
al dan niet op het ijs.

Vergaderingen, etentjes, cantussen en grotere evenementen zoals TD's, beurzen, optredens, galabals. Ruimtes en zalen van 10 tot 5.000 personen.

Grootkeuken ter beschikking. Zeer ruime parking.

Persroom met alle faciliteiten (telefoon, fax, kopieerapparaat, computer, laserprinter).

Overeenkomsten voor busvervoer mogelijk.

Schaatsbeurten elke avond van 20 tot 21.30 uur.

Discoschaatsbeurten op vrijdagavond van 20 tot 23.30 uur en op zondagmiddag van 15.30 tot 17.30 uur.

Voor Info: bel de Ice-Phone: 01640.11.31 of fax: 01640.06.24

Referenties: Ekonomika-TD, LBK-TD, AI-optredens, Motorday,...

deze figuur had toen reeds een louter symbolische functie.

Als student geschiedenis houd ik er niet van zo aan dat het verleden geweld wordt aangedaan om te voldoen aan hedendaagse aspiraties van de auteurs.

Bart De Wever

nvdr: In plaats van "te wemelen van de fouten", vertrok het artikel gewoon vanuit een andere beoordeling van het Vlaams-nationalisme tussen de twee wereldoorlogen. Wij zetten even op een rijtje:

— Vlak na de oorlog was de Vlaamse Beweging inderdaad "vreemd genoeg" "verdraagzaam". Dat was tussen de oorlogen inderdaad eerder uitzondering dan regel. De Frontpartij (en niet 'Fronterspartij', daarin hebt u gelijk) was een pluralistische uitzondering. Vanaf 1925 vond een evolutie plaats naar wat de door u geciteerde dr. Bruno De Wever in 'Herstij van de 20ste eeuw' (Kritak, 1992) typeert als "een sociaal-konservatief-integristisch Vlaams-nationalisme".

— Veto heeft nergens beweerd dat het VNV een groot-stedelijk fenomeen was dat is een extrapolatie van u. In het

artikel werd geprobeerd om een duidelijk onderscheid te maken tussen de ideologie van de aktivisten, de fronters en het VNV, en zo genuanceerd als binnen het kader van een tijdschriftartikel mogelijk is.

— Uw opmerking dat de repressie tegen het aktivisme "relatief niet zo heftig" is, laten we voor uw rekening. August Borms werd bijvoorbeeld ter dood veroordeeld, een straf die later werd omgezet in levenslang. Hij wordt uiteindelijk in 1929 vrijgelaten. Wie dat "niet zo heftig" wil noemen, doet maar: uiteindelijk was het aktivisme qua ideologie en praktijk helemaal niet te vergelijken met de kollektariteit uit de Tweede Wereldoorlog.

— Wij hebben Borms als "de prominent" getypeerd, niets minder en niets meer. Hij was immers veruit de belangrijkste Vlaams-nationale symboolfiguur, en op ondermeer zijn voorspraak was het te danken dat Hitler de Vlaamse krijgsgevangenen spoedig naar huis liet terugkeren. Dat noemen wij "prominent".

— Over Borms en Auschwitz leest u best de publicaties van de historici dr. Hugo De Schampheleire, wetenschapper bij medewerker bij de terzake erg bevoegde Auschwitz-Stichting.

Uitslagen

Basket dames	
VTK-Psychologie	34-18
Ekonomika-Apolloon	
LBK-Germania	44-20
Basket heren	
Wina-Lerveveld	39-54
Justus Lipsius-Terbank	34-47
Ekonomika-Germania	88-42
Politika-Chemika	41-90
VRG-Industria	45-77
Pauskollege-Terbank	56-25
Wina-Germania	24-76
Justus Lipsius-Chemika	19-107
LBK-Camillo Torres	66-33
Voetbal heren	
Apolloon-Camillo Torres	3-1
Katechika-Giteo	1-3
Historia-Psychologie	1-0
Romania-Industria	1-2
VRG-LBK	4-0
Lerveveld-Thomas Morus	0-1

Van maandag tot donderdag zijn er weer een aantal wedstrijden te spelen. Raadpleeg uw sportverantwoordelijke of Sportraad (☎ 20.62.03) voor meer informatie.

Voetbal heren (Apolloon-Katechika, Citee-Camillo Torres, Geologische Kring-VTK, Ekonomika-Politika, Klio-Justus Lipsius, Eos-Chemika) • **Volleybal heren** (Politika-Romania, LBK-Chemika, Wina Ekonomika, Apolloon-Politika, Alfa-Romania, LBK-Wina, Apolloon-Alfa, Chemika-Ekonomika, Germania-Eos, Alfa-Politika, LBK-Ekonomika, Germania-Industria, Apolloon-Romania, Chemika-Wina, Eos-Industria) • **Minivoetbal** (Ekonomika-Pedagogie, Pedagogie-Salvast, Salvast-Ekonomika, Spora-Psychologie, Psychologie-Apolloon, Apolloon-Spora, Chemika-Katechika, Katechika-Wina, Wina-Chemika, Historia-Merkator, Merkator-VTK, VTK-Historia, Eos-Terbank, Politika-Eos, Camillo Torres-Pauskollege, Pauskollege-Lerveveld, Lerveveld-Camillo Torres, Romania-Alfa, LBK-VRG, VRG-Medika, Medika-LBK, Terbank-Politika)

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
☎ 016/22.44.38
Fax 016/22.04.66
Jaargang 19
nr. 15
11 januari 1993

Ver. uitg. Ria Vandermaesen
's Meiersstraat 5, Leuven
Hoofredakteur:
Steven Van Garssse
Redaktiesekretaris:
Ria Vandermaesen
Redaktie: Karel De Weerd,
Patrick Staudt, Pieter Vandekerckhove
Doka: Roel Boonen,
Karel "epileer" De Weerd, Rob Stevens
Tekeningen: Nix, DP
Layout en vormgeving: Serge Franchoo, Kris Jacobs,
Hans Vandenaabeele, Ria Vandermaesen, Joris Van Garssse,
Steven Van Garssse
Medewerkers: Els Cornelis,
Pieter De Gryse, Kris Jacobs,
Stef Janssen, Jeroen Overstyns,
Johan Rooms, Ronny Tielen, Ann Van Dienderen
Eindredakteur:
Ria Vandermaesen
en Kris Jacobs

Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (22.04.66)
Drukkerij Rotapuy Brussel
Oplage 9000 exemplaren
ISSN-nummer 0773-5162
Abonnementen
Studenten: 250 fr.; niet-studenten: 350 fr.; buitenland 600 fr.; steun vanaf 1000 fr.; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77
Agenda en Ad Valvas ten laatste vrijdag voor verschijnen om 18.00 uur op het redaktieadres bezorgen
Redaktievergadering
iedere vrijdagmiddag om 15.00u

Edward Scissorhands in het Stuc Waar de sneeuw vandaag komt

Na 'Pee Wee', 'Beetle Juice' en 'Batman', was 'Edward Scissorhands' in 1990 de vierde langspeelfilm van de nog vrij jonge regisseur Tim Burton. De film vertelt het verhaal van een artificiële jongeman, wiens schepper stierf voordat hij hem kon afmaken. Hierdoor moet Edward door het leven gaan met reusachtige scharen in plaats van handen.

De film is in de eerste plaats natuurlijk een zeer amusante prent met melodramatische trekjes, maar behandelde impliciet ook een thema als angst voor het vreemde en hoe mensen daarmee omgaan. Edward, gespeeld door Johnny Depp, komt in een kleine Amerikaanse voorstad terecht die erg eendimensionaal wordt voorgesteld. Zo zijn de ouders van het gezinnetje dat hem onder zijn hoede neemt, direkt herkenbare levensgrote klieches. De huizen lijken dan weer geschilderd met een technicolor-kleurenpalet. Het blijft echter aanmerklijk doordat het verhaal wordt aangebracht als een sprookje, verteld door een oude vrouw die haar kleinkind uitlegt waar de sneeuw vandaag komt. Binnen dat schema past ook het vervallen kasteel dat boven het stadje uittorent.

Ondanks het feit dat het kasteel heel prominent aanwezig is, wordt het door de bewoners van het stadje genegeerd. Je zou kunnen stellen dat

het symbool staat voor 'het andere' dat door de modale man ontkend wordt. Ook Edward, die voordien in het kasteel woonde, symboliseert dat overduidelijk. Hij wordt aanvankelijk wel erg vriendelijk bejegend, maar zijn 'handikap' — die hem 'anders' maakt — wordt genegeerd of relativerend over de grapjes over te maken.

Als niet-alledaags element in het verder monotone verloopende voorstadleven, staat hij anderzijds in het midden van de belangstelling. Zo wordt hij ondermeer gepromoveerd tot heggensmoeler, dames- en hondenkapper. Bij dit alles lijkt hij echter in de eerste plaats als een amusante kuriositeit beschouwd te worden.

Het konflikt komt er als Edward verliefd wordt op de lieflijke Kim, een rol van Winona Ryder. Zij zet hem aan tot een inbraak waarbij hij gearresteerd wordt. Geplaagd door schuldgevoelens, krijgt ze medelijden met Edward en ontdekt dat er meer schuldigacht achter dat vreemde uiterlijk dat

Vredeseilanden en het andere

gezicht van Afrika

"15 procent van het BNP zou ter beschikking gesteld moeten worden"

Dit jaar vraagt Vredeseilanden, een Vlaamse Niet-Overheidsorganisatie Ontwikkelingsorganisatie (NGO), aandacht voor het andere gelaat van Afrika dat in de Vlaamse media minder benadrukt wordt. Vredeseilanden legt de klemtoon op de positieve krachten in dit grote continent.

Om het positieve gelaat van Afrika te benadrukken gaf Paula D'Hondt, Koninklijk Kommissaris voor het migrantenbeleid, een aantal voorbeelden die ze zelf opmerkte tijdens haar bezoek eind november '92 aan Dapaong in de Noord-Togolese savanne ter gelegenheid van de overdracht van projecten aan de Togolese NGO Rafia (Recherche, Appui et Formation aux Initiatives d'Autodéveloppement). De opbrengsten van de jaarlijkse campagne van Vredeseilanden op 15, 16 en 17 januari gaan naar de projecten in drie Afrikaanse landen: Togo (Dapaong), Rwanda (Kabona) en Senegal (Kolda).

Een overdracht van projecten is een soort eindpunt voor Vredeseilanden, maar ook en vooral een nieuw begin. De structuren en de ontwikkelingsinitiatieven worden overgenomen, beheerd en op termijn ook gefinancierd door een lokale organisatie. Dat is het uiteindelijke doel van al de projecten die Vredeseilanden opzet. Vredeseilanden blijft natuurlijk wel solidair met het reilen en zellen in Dapaong, maar het is Rafia die de gang van zaken bepaalt.

vluchtelingen

Op 26 november 1992 werden de nieuwe gebouwen van Rafia officieel ingehuldigd in aanwezigheid van Paula D'Hondt. Daarmee wilde Vredeseilanden duidelijk maken dat er heel wat raakpunten zijn tussen het werk van de NGO's in Vlaanderen en het werk van het Koninklijk Kommissariaat voor migrantenbeleid.

D'Hondt krijgt in haar vele gesprekken met mensen in Vlaanderen heel regelmatig de vraag te horen waarom

de Afrikanen niet in hun eigen land blijven. De kern van haar betoeg luidde dat men via ontwikkelingswerk het leven ginder beter moet proberen te maken. De Afrikanen kunnen dan hopen de toekomst van hun land zelf in handen te nemen.

D'Hondt merkt hierbij wel op dat "zich onmiddellijk de vraag stelt hoeveel geld we dan aan ontwikkelingshulp moeten besteden. Men spreekt er al jaren over om 0,7 procent van het Bruto Nationaal Product te gebruiken voor ontwikkelingshulp. Dit percentage bereiken we op dit moment nog altijd niet. Wanneer ik dan zeg dat er meer ter beschikking gesteld zou moeten worden, bijvoorbeeld 7 procent of 15 procent, dan zwijgen de meeste mensen."

"Via kleine projecten die dicht bij de mensen staan, kan men nachts veel bereiken. Een nieuwe waterpomp wordt door de mensen in de streek van Dapaong met trots gebruikt en in stand gehouden. De Togolezen dragen zelf de projecten. Als ze dat niet zouden doen, dan gebeurde er niets. Opvallend vond ik ook dat veel vrouwen meepraten en zich laten gelden bij beslissingen over de matenteit in het dorp of over het putten uit de graanopslagplaats. Een van de vrouwen heeft zelf de sleutel van die graanopslagplaats en er wordt maar graan uitgehaald als het vrouwencomité meedoet. De vrouwen moeten kunnen mee integreren want zij werken echt zeer veel."

Vredeseilanden hecht altijd veel belang aan het zelfstandig werken van de lokale organisaties zodat ze na enige jaren op eigen benen kunnen staan. De slogan 'Helpen is hulp overbodig maken' waarmee ook dit jaar campagne wordt gevoerd, zegt pre-

"Het vinden van een juiste partner in Afrika is altijd een zoektocht."

(foto Dieter Telemans)

cies hoe Vredeseilanden aan ontwikkelingswerk doet. Zij zijn ervan overtuigd dat een samenwerking tussen Noord en Zuid slechts zinvol kan zijn als hun inbreng erop gericht is de autonomie en de ontwikkelingskracht van de NGO's en de lokale gemeenschappen in het Zuiden te bevorderen. Op die manier bouwen zij hun afhankelijkheid van het Noorden af.

Spektakel

'Helpen' is niet alleen het Zuiden ondersteunen in haar werk, maar ook de mensen in Vlaanderen op een korrekte wijze informeren over het ontwikkelingsprobleem. Wij weten immers dat Afrika het eigenlijk niet zo goed doet. De meeste Afrikaanse landen kijken tegen een schuldenberg op die een zware hypoteek legt op de economische ontwikkeling. Het Noorden wordt overstelpt met beelden van oorlog en hongersnood in Afrika. De mede-verantwoordelijkheid van het Noorden wordt echter zelden besproken.

Het andere Afrika krijgen wij op tv bijna nooit te zien. Het is immers een Afrika dat op een weinig mediagenieke en spektakulaire wijze aan haar eigen toekomst werkt. Vredeseilanden kan echter dit Afrika aan het woord laten. Zij ondersteunen in drie Afrikaanse landen gemotiveerde partners die zelf investeren in de eigen ontwikkeling. Vredeseilanden wil daarom ook meebouwen aan een multiculturele samenleving omdat wij

ook iets kunnen leren uit de culturele rijkdom van mensen uit het Zuiden.

Door haar goede resultaten krijgt Vredeseilanden de laatste jaren ook steeds meer vragen naar zo'n samenwerking. De lokale NGO's in Afrika worden steeds beter gestructureerd en dat verhoogt de vraag naar samenwerking.

Startproblemen

Michiel Vandekerckhove heeft twintig jaar in Afrika gewoond en gewerkt. Hij doet nu de programmeer bij Vredeseilanden en helpt zoeken naar geschikte nieuwe projecten. Dat zoekwerk is niet zo eenvoudig en het vraagt vaak veel tijd en moeite.

Vandekerckhove stelt dat "het vinden van een juiste partner in Afrika altijd een zoektocht is. Wij proberen eerst een landenkeuze te maken en we zoeken dan naar lokale organisaties in de doelstreek. Je hoeft niet af te komen met buitenstaanders. Het moeten echt mensen uit de streek zijn. Met

hen kan je meer bereiken."

"Die lokale mensen moeten de mogelijkheid hebben om zichzelf te organiseren. Vredeseilanden coördineert wel, maar het meeste werk gebeurt door de mensen uit de streek. Dat principe is belangrijk. Zij moeten immers de projecten dragen als onze mensen er weggaan. De projecten in de streek van Dapaong worden nu door de lokale NGO Rafia gedragen. De enige man van Vredeseilanden die nog in het land is, zit meer dan 600 kilometer naar het zuiden in de Togolese hoofdstad Lomé."

"Een andere moeilijke keuze zijn we in het regime dat aan de macht is in het land dat we uitkiezen. Het is daarom ook altijd een voorwaarde dat het regime van een beoogd land moet toelaten om er volksgerechtigd kunnen werken", aldus nog Vandekerckhove.

Ronny Tielen

Voor meer informatie of voor mensen die willen meewerken aan de campagne: Vredeseilanden, Ruelsensvest 127, 3001 Leuven, tel.: 016/22/25 53

VRIJHEID VAN STUDEREN 'SANKTIES' IN DE LICENTIES INFORMATIKA

Gestraft? – Vlak voor de kerstvakantie werden de studenten van de tweede licentie Informatika en van het laatste jaar Computerwetenschappen geconfronteerd met een vrij ongewone beslissing. Teveel 'kabaal' in het seminarie over numerieke analyse en programmeer aan de hand van de docenten in kwestie niet langer door de beugel, zodat die tenslotte om de orde te herstellen aan de noedren trokken: na elke zitting wordt er geëist dat door iedere student een verslag van een drietal bladzijden opgesteld wordt van hetgeen behandeld is.

De betreffende jaarverantwoordelijken hebben zich al tegen de maatregel verzet en een onderhoud aangevraagd met de departementsvoorzitter van Computerwetenschappen, professor Willems. De kwotering van de bedoelde seminars voor de deliberatie op het einde van het jaar is trouwens nogal onduidelijk. Immers, over deze seminars worden geen eksamens afgenomen. Er was wel sprake van om in die situatie verandering te brengen – liefst dan vanaf volgend jaar. Het feit dat zij op geen enkele manier meetellen zou immers gedeeltelijk de gebrekkige motivatie bij de studenten kunnen verklaren. Bovendien is het zo dat in elk geval de informatikastudenten over onvoldoende voorkennis voor deze seminars beschikken.

Aan de andere kant kan dan weer gesteld worden dat wie naar een les of seminarie komt om er plezier te maken, of zelfs totaal niet geïnteresseerd is in het gegeven vak, beter gewoon niet zou komen. De taak van de docent wordt er in elk geval niet makkelijker op als hij voor een dergelijke groep komt te staan. Het probleem is echter dat 'brossen' uiteindelijk nog altijd niet mag, in die zin dat er bij een controle door de overheid van uitgegaan wordt dat wie zonder geldige reden afwezig is, misschien wel in het

zwaar aan het werken is en dus geen recht meer kan krijgen op kindergeld.

Een veel gezondere manier van lesgeven of -krijgen zou eigenlijk zijn dat men eerst bekijkt of men als student iets opsteekt en bijleert van de gegeven les. Indien dat het geval is, wordt de kans namelijk al veel groter dat men uit eigen wil, en waarschijnlijk dan ook met meer motivatie, de lessen zal komen volgen. Maar dat hoeft nu hoegenaamd niet altijd of voor iedereen zo te zijn. Het is immers heel goed denkbaar dat men bijvoorbeeld gewoon beter en efficiënter zijn cursus thuis zelfstandig verwerkt. Of dat men in de les niet zo snel kan meevolgen in de redeneringen en men verplicht is om alles over zich heen te laten gaan. Of dat lessen niet altijd even goed of verhelderend gegeven worden. En dan is het voor de betreffende student ongetwijfeld beter om thuis zijn werk en studies volgens zijn eigen ritme te organiseren, in plaats van uit verveling en desinteresse de docent het lesgeven lastig te maken en de studenten die de les willen volgen hierin te hinderen. Uiteindelijk is dit niet meer dan een kwestie van zelfstandig en in volle verantwoordelijkheid zijn studies te plannen.

Voor de betreffende seminars komt het er in de huidige toestand dus op neer dat studenten met een eerder negatieve ingesteldheid, hetzij omdat ze niet gemotiveerd zijn, hetzij omdat ze te weinig voorkennis hebben, toch naar het seminarie komen. Daarenboven krijgen we door de bewuste maatregel in dit geval nog een bijkomende verhoging van de studierud, omdat men nogal wat tijd steekt in het samenvatten van de seminars. En daar kunnen de studenten van Computerwetenschappen en Informatika, die ook nog een tesis moeten schrijven, eigenlijk niet om lachen.

(st/svg)

Sluitingsuur

vervolg van pag. 1

is een van onze streefdoelen. Dat wil zeggen dat alle activiteiten mogen beoefend worden, met dien verstande dat ze een minimum aan werk meebrengen. Als de situatie te lastig en eeren te grote permissiviteit heerst dan moet er ingegrepen worden en dat kan dan eventueel met een sluitingsuur."

Luc Ponsaerts probeert de zaak tegen te houden. De reden hiervoor is het belang dat hij heeft bij het voortbestaan van het nachtelijk kafee-bezoek. Ponsaerts is immers zelf kafee-eigenaar. In een reaktie aan de Streekkrant wordt duidelijk dat Ponsaerts hier vanuit een zeker eigenbelang reageert. Hij pleit bijvoorbeeld wel voor een "adekwate toezicht en een strenger optreden" tegen "horekamensen die weinig beroepsaardigheid aan de dag leggen". Met deze enigmatische bewoordingen bedoelt hij waarschijnlijk de kafees van studentenclubs en de fabkars. Een groep waar hij al langer problemen mee had.

Liberaal

Verder vindt Ponsaerts een sluitingsuur een nogal betuttelende maatregel. De reglementering in verband met het geluid is streng genoeg, maar wordt gewoon niet goed toegepast. Hij ontken dus zeker niet dat er problemen zijn: "Ik wil geen excessen verdedigen. Het kan voor mij ook niet door de

beugel dat bijvoorbeeld de studentenfanfare om half drie 's nachts door de Muntstraat en de Tienessestraat marceert, zoals dat de week voor de kerstvakantie gebeurde".

Ponsaerts ziet dan ook eerder heil in een sensibiliseringscampagne gericht naar de kafee-uitbaters en de kafee-bezoekers. Aan de andere kant beseft hij ook wel dat de problemen het gevolg zijn van de steeds grotere naambekendheid die Leuven gekregen heeft in het Vlaamse uitgaansleven en dat Leuven zichzelf wat aan het overgroeien is. Hieraan zijn massa-evenementen als Marktrock natuurlijk niet vreemd. Ponsaerts pleit voor een 'selectieve' toegang van de kafees "er zijn immers mensen die beter niet naar Leuven komen afzakken. De horeka-uitbaters zouden die mensen moeten verbieden hun zaak binnen te komen". Wie Ponsaerts daar juist mee bedoelt kon of wilde hij niet zeggen maar het duidt in ieder geval wel op een rare 'liberale' visie.

Heel de konfliktssituatie is in feite paraadoxaal. Op de plaatsen die bekend staan voor nachtelijk lawaai wonen er niet echt veel Leuvenaars. Ofwel wonen er studenten ofwel worden de huizen voor de horeka gebruikt, zoals bijvoorbeeld op de Oude Markt. En het is nu net de horeka die er alle baat bij heeft dat het sluitingsuur niet doorgevoerd wordt.

Een tweede argument tegen een sluitingsuur is dat het niet eens zeker is dat dat iets aan het vandalisme gaat veranderen. In buitenlandse steden waar een dergelijk sluitingsuur wel bestaat wil dat nogal eens voor problemen zorgen omdat er heel veel mensen op een wel-

bepaald uur op straat komen en dat er van een spreiding, zoals die er nu is, geen sprake meer kan zijn. In Leuven zou dat bovendien ekstra problemen scheppen wegens de hoge concentratie aan kafees op bepaalde plaatsen (de Oude Markt bijvoorbeeld).

Kiesvee

Met een sluitingsuur scheidt men bovendien het kaf niet van het koren. Er zijn heel wat studenten voor wie het uitgaansleven na twee uur doorgaat, zonder dat zij kabaal maken. Op die manier krijgt men de scheefgetrokken situatie waarbij de mensen die zich 's nachts kalm houden, moeten opdraaien voor de daden van lawaaimakers. Een groot probleem dat weerom duidelijk wordt is dat er geen overlegorgaan bestaat tussen de studenten – die in de binnenstad toch een zeer groot aandeel van de stadspopulatie uitmaken – en de stad. Ponsaerts gaat hiermee akkoord: "De Leuvense studenten zijn nu eenmaal geen kiesvee, wat met zich mee brengt dat de politici aan hen geen verantwoording moeten geven".

Hoe het nu verder moet is nogal onduidelijk. Maar een effectieve doervoering van het sluitingsuur hangt wel in de lucht. De burgemeester heeft als hoofd van de Leuvense politie maar de opdracht te geven om strenger toe te kijken op het sluitingsuur en om kafees die zich er niet aan houden te verbaliseren, en de zaak is beklonken. Vrijdag op de nieuwjaarsreceptie liet de burgemeester in zijn speech echter doorschijnen dat de beslissing nog niet gemaakt was. Afwachten maar.

Steven Van Gasse

La Controverse de Valladolid De Las Casas: voor roden, anti zwarten

Dinsdag 12 januari vertonen Masereelfonds Leuven en Bevrijdingsfilms vzw de Franse film 'La Controverse de Valladolid' van Jean-Daniel Verhaeghe, een historische fictie van een zestiende-eeuwse discussie over hoe men de inwoners van de Nieuwe Wereld moet behandelen. De argumentaties van beide partijen doen bij momenten akelig veel aan de hedendaagse politiek denken.

De uitroeping van autochtonen en de absurde wreedheden van de kolonisten in de 'Nieuwe Wereld' zijn genoegzaam bekend. Minder bekend is de houding van de Spaanse staat tegenover deze overzeese slachtpartijen. De hedendaagse geschiedschrijvers gaan er van uit dat wat er in de kolonies gebeurde in feite niet overeenstemde met de officiële politiek terzake. Toen Columbus bij zijn eerste terugkeer uit 'Indië' koningin Isabella enkele Indianen aanbodde als slaven, reageerde ze verbolgen: "Met welk recht behandelt u mijn vazallen als slaven?" Volgens het officiële recht waren Indianen immers gelijk aan Spanjaarden, op voorwaarde dat ze zich bekeerd hadden.

Volgens dezelfde bronnen — die vaak wel met de nodige omzichtigheid moeten behandeld worden — was ook de Kerk hiermee allesbehalve gelukkig. In 1537 schreef paus Paulus III de bullen *Veritas Ipsa* en *Sublimis Deus* waarin hij respectievelijk de Indiaanse slavernij verwierp en hun rede en waardigheid verdedigde. Indianen mochten niet zomaar gevangengenomen worden en men mocht

hun bezittingen niet afnemen. Dergelijke aanmaningen en de koninklijke wetten waren echter boter aan de galg: de kolonisten gingen gewoon door met hun veroveringen en 'evangelisatie'. Hun opvatting was dat men aan de koninklijke wil gehoorzaamde, maar ze daaroner nog niet uitvoerde.

De afkeurende houding van de Kerk was onder andere het resultaat van de aanklachten van de dominikaan Bartolomé de Las Casas. Deze Spaanse broeder, die vanaf zijn achttiende in de Nieuwe Wereld leefde, was een hevig bewonderaar van de Indianen en hun cultuur. Vanaf 1516 schreef hij een aantal werken waarin hij de wreedheden tegenover de autochtonen aan de kaak stelt. Zijn stem werd steeds luider gehoord in kerkelijke kringen en er vormde zich een lobby waarin naast de dominikanenorde ook bisschoppen actief waren. De invloed van deze lobby op de politiek was niet te onderschatten.

Tegenstanders van deze opvatting waren uitdruaard de kolonisten zelf, maar ook een hele serie geestelijken voor wie de Indianen een bende wilden waren, met een inferieur soortziel

en een wrede religie, onder hen de filosoof en teoloog Juan Gines de Sepúlveda. Hij verbleef lange tijd in Italië, waar hij het werk 'Over de gerechtvaardigheid van de oorlog tegen de Indianen' publiceerde, dat door toedoen van bovengenoemde lobby nooit gepubliceerd werd in Spanje.

De Franse schrijver en scenarist Jean-Claude Carrière weet op een handige manier deze hele discussie weer te geven door zich te concentreren op een directe confrontatie tussen Las Casas en Sepúlveda, waarin we de argumenten van beide partijen samengevat en met directe replieken gepresenteerd krijgen. In 1550 ontmoetten beide mannen elkaar in een klooster in Valladolid. Aan dit historisch gegeven voegt Carrière enkele elementen toe om dramatische spanning te creëren en de draagwijdte van de discussie te onderlijnen. Zo is er een bisschop aanwezig als pauselijk gezant, die moet oordelen wie van de twee gelijk heeft. Twee kolonisten komen hun eigen belangen verdedigen en de bisschop liet zelfs Indianen overbrengen om hen ter plekke te kunnen 'onderzoeken'.

De film werd gemaakt naar aanlei-

ding van de vijfhonderdste verjaardag van Columbus' ontdekking en het was dus Carrières eerste bedoeling een historische realiteit naar voren te brengen. De organisatoren willen de kijker echter ook laten nadenken over parallellen met het heden. Sepúlveda verdedigt de slavernij van de Indianen omdat hij uitgaat van hun inferioriteit: in het feit dat ze zelf niet spontaan de boodschap van God verkon- digen, ziet hij het bewijs dat God hen niet in zijn gemeenschap wil opnemen. Ook de nazi's hielden er dergelijke theorie van het uitverkoren ras op na.

Parallellen zijn er echter niet alleen met zo'n extremistische denkbeelden. Dat de Indianen maar onze naasten zijn als ze ons geloof overnemen — iets wat ook door Las Casas verdedigd wordt — doet denken aan de wijd verspreide eis tot culturele aanpassing van migranten. Zeer actueel is ook de door Carrière onderstreepte invloed van economische motieven op de ideologie: de kolonisten en Sepúlveda verwijzen herhaaldelijk naar de rampzalige economische gevolgen van een waardige behandeling van de Indianen. Zelfs Las Casas

heeft hier oren naar: hij was lange tijd niet gekant tegen de slavernij van Afrikanen, volledig in de lijn van een tijdgeest waarin algemeen aangename werd dat men hen nodig had om de economie draaiende te houden.

Carrière slaagt er in om de film niet te laten veranderen in de zoveelste Franse 'praatfilm'. Hij geeft zijn karakters ekstreme tintjes, waardoor de ideologische tegenstellingen aangevuld worden met psychologische: Las Casas spreekt vanuit het hart, vurig en met groter overdracht, Sepúlveda is een koude kikker en een woordkunstenaar die met sofistische redeneringen gelijk probeert te halen. De pauselijke gezant zorgt voor de humoristische tint en vooral voor een verrassende ontroping met zijn finale uitspraak. In werkelijkheid is deze er nooit geweest, maar Carrières versie is nogmaals een goede samenvatting van de toenmalige tijdgeest.

Els Cornelis
Pieter De Gryse
'La Controverse de Valladolid', regie Jean-Daniel Verhaeghe, acteurs Jean Camet, Jean-Pierre Marielle, Jean-Louis Trintignant, dinsdag 12 januari, 20.00 u, CC Oratorienhof.

'The Garden' van Jarman in het Stuc Tuin om te breken

Derek Jarman (1942) probeert de tuin van zijn huisje-aan-de-zee in Kent te organiseren met stenen die op het strand zijn aangespoeld. Zijn ordening is tevergeefs want hij is besmet met het HIV-virus. Het gevecht met de maatschappij zal zich uitbreiden naar een front binnenin. Jarman geeft zich over aan een associatieve reeks droombeelden die vervreemdend lieflijk rondobberen op een herkenbare christelijke symboliek.

De film 'The Garden' is een analyse van Jarman's rol als 'lidderfiguur', waarbij hij heen en weer wordt ge-slingerd tussen het opnemen van een voorbeeldpositie in de schijnwerpers van de media en het zichzelf verbergen in de intimiteit van zijn vertrouwde omgeving. Derek Jarman wordt vaak in één adem genoemd met Peter Greenaway. Waar deze laatste vooral intellectueel en visueel citeert, neemt Jarman de homo-tematiek op. Zo probeerde hij met zijn experimentele films heel wat festivalgangers, want verder dan de festivals geraakten zijn films meestal niet.

Zo was er 'The Angelic Conversation' waarin hij sonnetten van Shakespeare als homoseksuele liefdesgedichten verwerkte. Zijn eerste dure productie, 'Caravaggio', een biografie van de gelijknamige renaissance-schilder, bracht hem voor het eerst bij een groter publiek. Dat kon niet zo lang geleden nog genieten van 'Edward II', een film zonder experimentele beelden, maar die toch bezwaarlijk klassiek kan worden genoemd.

In 'The Garden' is het experiment evenmin doel op zich. Waar hij in zijn beginperiode nog de komfrontatie aanging met de gevestigde orde, toont Jarman nu een innerlijke schoonheid, een vreemde poëzie, een evenwicht dat toch nog ruimte laat voor woede. Hij heeft zijn experiment in de hand en gebruikt het om de tematiek van zijn vroegere werk nog eens aan de orde te laten komen.

Ondanks het ontbreken van een traditionele verhaallijn besef de kijker al gauw waar het over gaat. Het leven van Jezus wordt gebruikt als kapstok voor het leven van de homo. Tegelijk is het een ideale manier om de rol van de katholieke kerk ten opzichte van homoseksualiteit aan te klagen. Van bij het begin wordt de

kijker ook een schuldgevoel opgedrongen. Wanneer Maria wil wandelen met haar kind op de arm wordt ze belaagd door drie fotografen die geen enkele van de kwaliteiten meer bezitten die de drie wijzen wel ooit gehad moeten hebben. Hun sensatiezucht drijft hen ertoe om Maria te beletten weg te lopen van hun lenzen door haar op de grond te gooien en haar daar vast te houden. De kijker moet weten dat zijn nieuwsgierigheid hem tot veyeur degradeert.

Wie toch blijft kijken ziet hoe Jarman opgroeit tot homoseksuele volwassen man zonder het jongensachtige te verliezen. Hij droomt van vier halffaakte muzes die rond zijn bed dansen dat op het strand staat in de branding. Dat ze op basis van een geloof in god-wedat op het water kunnen lopen, moet de schijn van het optimisme ophouden. Een andere muze-achtige vrouw wordt gespeeld door actrice Tilda Swinton. Zij is voor Derek Jarman een 'actrice-fetische' en symboliseert een postief ideeëngoed. Zelfs de zee krijgt feeëriek capaciteiten toegewezen en zal steeds aanwezig blijven als medium, als projectiescherm, als water dat stenen doet aanspoelen waarmee hij zijn tuin inricht. De zee is ook de achtergrond voor de verschillende tafereelen van het 'Laatste Avondmaal' die meestal bevolkt worden door vrouwen, nu eens terwijl ze glazen laten zingen, dan weer wanneer ze de flamenko dansen. Deze tafereelen hebben vaak veel weg van een schilderij ('filmsche ikonografie'), waarbij de kineast al eens een anakronisme invoegt om de historiciteit te relativeren. Judas wordt bijvoorbeeld beloond voor zijn verraad in de vorm van een kredietkaart, terwijl een homo nog aan de strop hangt. De doorkroon zal van stroop zijn, waarin de voering van een jas mag worden gekleefd.

Jarman weet het minimale maximaal te benutten. Zo zijn de beelden

Fokstrot — We moeten het de Ekonomika-bonzen nageven, ze durven met het organiseren van een festival rond hedendaagse dans eindelijk iets wat de andere grote kringen verzuimen: innoverende cultuur brengen. Spartelende lichamen en net ontweken bakstenen, niets zal na het festival de ekonomist van morgen de wenkbrauwen meer doen fronsen. Een hele hoop goed nieuws in één zin en of dat al niet genoeg is mogen ook niet-ekonomisten in de Stadsschouwburg binnen, als ze Stuc-lid zijn zelfs voor Ekonomika-ledenprijs. Verzetten achtereenvolgens de juiste voetjes op de juiste plaats: Paul Selwyn Norton met een danssolo en het bekend-van-Klapstuk-duo Fattoumi en Lamoureux. Norton brengt — speciaal voor dit festival — een kortere bewerking van zijn 'Johnny Panic', waarin het begrip energie centraal staat als kemidee van de jaren negentig. Realistischer was het woord 'moehheid' geweest maar daar bouw je geen voorstelling mee op. 'Si loin que l'on aille' van Hela Fattoumi en Eric Lamoureux heeft dezelfde leidraad. Agressieve dans als uiting van het beheersen van energie maar ook de onmogelijkheid daartoe. Publiekstrekker is de Greenaway-verfilming van Anne Teresa De Keersmaekers 'Rosa' die vorig jaar in de Munt in première ging en nu dus eindelijk naar Leuven gehaald is. Het festival gaat door op 13 en 14 januari — telkens de drie stukken — om 20.30u in de Stadsschouwburg. Kaarten zijn af te halen bij Ekonomika voor 220, 300, 350 of 450 frank. Omhoog die voetzolen. (jo)

grotendeels bij hem thuis opgenomen in afwachting van de financiering. Onder de rook van een kerncentrale kwamen de mogelijkheden van het filmen van een elegie met behulp van een videokamera pas goed aan de oppervlakte. Daarna is tijdens het afspelen ervan het scherm nog eens gefilmd op 16 mm. Het verlies van beeldkwaliteit bleek een irreeel resultaat op te leveren zodat dat proces soms een aantal maal werd herhaald om het effect te vergroten. De klankband versterkt de droom door slechts sporadisch de nadrukkelijke muzikaliteit te verlaten om een realistisch geluid te incorporeren. Al bij al een harmonieuze heterogeniteit die zich ook toont in de afwisseling van statische teatraliteit en frivole vlees-en-bloed beelden.

Hel

Naarmate de tijd verstrijkt, worden de mooie beelden steeds zeldzamer. De homo-personages worden steeds drier achtervolgd. De mannen vinden hen niet, de vrouwen ontdekken dat travestieten vrouwelijk zijn en gaan dan ook over tot de steniging. De fysieke innerlijke ondergang van aidspatienten wordt gesymboliseerd door de uiterlijke druk die de maatschappij uitoefent. De slachtoffers worden gekruisigd, maar het is dan wel een troost dat ze worden gekruisigd als koppels, als samengebrachte splitsing van persoonlijkheid.

De dood mag dan koud zijn, Jarman sluit de hoop niet uit, want de laatste beelden tonen het kind dat hij was, het homo-seksuele koppels en een

oudere man in een sobere hemel, hier voorgesteld als de tafel van 'het laatste avondmaal' aan de zee. Ze vouwen snoeppapier open en rollen tijdens het kauwen het papier op tot een bundel. Deze steken ze bovenaan in hand. Het vuur verkooft langzaam de huls en net als je denkt dat het papier volledig en onherroepelijk is opgebrand, gaan de resten de lucht in om daar nog een tijdje te blijven zweven. Het leven mag dan een heel zijn,

de dood brengt op zijn minst verlichting. In afwachting daarvan bouwt Jarman een monumentale tuin van steen om te breken. Breekbaar, maar nog niet gebroken.

Ann Van Dienderen
Johan Rooms

'The Garden', Derek Jarman, 95 min, 12 tot 14 januari in het Stuc om 22.30 u, 100/150 fr

advertentie

CAFE · PASTA

D'ADARIO

Ravenstraat 21-23, 3000 Leuven. Tel 016 29.01.26

'Arm Brussel' van Van Istendael

De voorstad lijdt aan wildgroei

Brussel is de stad waar het gewapend Europees beton woekert als nergens anders. Brussel is de stad waar de enige twee doden van de taalstrijd vielen. Brussel is de stad waar Verlaine Rimbaud neerschoot. Tot overmaat van ramp is het onze hoofdstad. Van Istendael meet de schade op in zijn recentste boek.

Van Istendael heeft een haat-liefde relatie met België, die moot tot uiting kwam in de onderitel 'De schoonheid der wanstalgheid' van zijn vorige en vrij subliem joernalistiek werk 'Het Belgisch labyrint'. De Belg is het enige wezen op aarde, aldus Van Istendael, dat zo lang gevochten heeft voor zijn taal om te vervolgen dood te zijn. België is het enige land ter wereld waar men zo comfortabel kan wonen, maar ook het enige land waar men met zijn ruimtelijke ordening omspringt als ware het vuile was. Het boek is geschreven als een 'België, voor Nederlanders bevattelijk verklaard'.

Oerkreet

Geen wonder dat de haat-liefde relatie weer dominant is in 'Arm Brussel', een 'Brussel, voor Vlamingen bevattelijk verklaard'. Van Istendael heeft zijn biotop verkleind tot de hoofdstad waarin hij opgegroeid is en nog steeds woont. Het is een geschiedenis van Brussel geworden zoals alleen Van Istendael ze kan schrijven, meer kwaliteits per strekkende bladzijde dan in het hele oeuvre van Jos Vandelooy bijeen. Maar dat is eigenlijk geen referentie.

In zeven hoofdstukken wordt de lezer meegenomen op een imaginair trip door Brussel en zijn geschiedenis. Van Istendael begint bij de spreekwoordelijke oerkreet. Voor Brussel vindt deze plaats in de elfde eeuw, "bij een heirweg langs de rivier De Zenne, tussen rietpollen en vennen" (p.10). De schrijver maakt hierbij direct komaf met de leugen als zou Brussel als stad in 1979 precies duizend jaar oud zijn geworden. "Hebben de nazi's tijdens de tweede wereldoorlog ook niet eens een tentoonstelling opgezet met de titel 'Prag, Tausend Jahre Deutsche Stadt', je moet af en toe toch uitkijken in welk gezelschap je je begeeft." (p.11)

Brussel groeit in de vijftiende eeuw

uit tot een van de belangrijke steden van Europa wanneer Filips de Goede er één van zijn residenties vestigt. Eerder, in de dertiende eeuw, had Jan I van Brabant dat al gedaan voor zijn hof waardoor Brussel definitief de fakkel van Leuven overnam als eerste stad van Brabant. Wanneer bevelhebber Famese aan het hoofd van de Spaanse troepenmacht op 15 augustus 1585 Antwerpen inneemt, is het lot van de Zuidelijke Nederlanden voor eeuwen bepaald. Korte tijd daarvoor was Brussel al door de militaire suprematie van de Spaans-katolieke troepen val gebracht. Het zal de volgende eeuwen het lot van de rest van het land moeten delen: analfabetisme en onderhorigheid in de grootste armoede.

Na het Spaanse volgt het Oostenrijkse juk. "De Oostenrijkse dwingelandij was van fluweel en dons in vergelijking met de Franse die ons te wachten stond. Na de Franse overheersing (...) bleef van de bestuursinstellingen die in ons gewest de laatste drie eeuwen hadden gewerkt geen knijf meer over." (p.37) Napoleon brengt Brussel terug tot provinciale dimensies. Het wordt een wingewest om de kanonnen van de Russische legers eerst met niet-Frans vlees te kunnen voeren.

Bomen

In 1847 schreef Marx in een hotel op de Grote Markt zijn 'Kommunistisch Manifest'. Hij wordt een jaar later het land uitgezet. Veel respect heeft Brussel voor de groten der beschaving of hun produkten nooit gehad. In 1964 wordt ondanks internationaal protest het Volkshuis van Horta met de grond gelijk gemaakt. Van Istendael creëert dan maar zijn eigen helden. Onder hen de oorlogsbuurgemeester Adolphe Max die in 1914 de Duitsers toegang weigerde tot de stad en daarvoor in de gevangenis belandde. Wellicht beroemder dan

"... daar waar de gigantische voropoten van Europa de Brusselse grond omwoelen, zie ik de gele arm van een hijskraan. Als hij tot stilstand komt, wijst hij in mijn richting." (foto Roel Boonen)

Max is zijn hond die model stond voor Bobbie van Kuijfe. Hergé zelf was een Brusselaar in hart en nieren. Veel alterstalgale zinnen in de Kuijfe-strips blijven trouwens fonetische weergaven van het Marols.

Ekspo 58 moet Brussel over de naoorlogse perikelen heen helpen. Het vooruitgangsoptimisme hangt er in de bomen, gratis en voor niets. Deze luchtbel is al lang doorprikt wanneer de etterende wonde van het Vlaams-nationalistische denken en het Vlaams Blok naar boven komt. "Dat pamfletten van de Franstaligen liberalen nog het meest lezen op vertalingen van Vlaams-Blokpamfletten, wie heeft daar op geleet? Dat in 1988 al het Vlaams Blok 13 procent van de nederlanderstalgale stemmen kreeg — het lijkt wel of geen mens het gemerkt heeft." (p.80)

Lijn

De buitenlander waar Van Istendael wel een gloeiende hekel aan heeft, is de Europese Gemeenschap. "De verdedigers van Washington aan de Zenne (zo noemen voorstanders van Euro-Brussel de Europese wijk, jo) geven de voorkeur aan een gruwel, al het ander is gewaueel. Let op, ze willen niet zomaar een gruwel, ze willen DE gruwel." (p.178) Vooral het stedenbouwkundig brein van de Euro-

pese Gemeenschap moet het ontgelden: "Boven de daken van de straat hiernaast, daar waar de gigantische voropoten van Europa de Brusselse grond omwoelen, zie ik de gele arm van een hijskraan. Als hij tot stilstand komt, wijst hij in mijn richting." (p.152). Het voorlopig laatste Europees ekskrement is het nieuwe Internationale Kongressentrum, dat in de toekomst zal functioneren als Europees parlement. Kwa architecturale waarde kan deze nieuwe tempel van democratie inderdaad wedijveren met de gemiddelde eksponent van de Vlaamse neo-hoestijl. Brussel heeft nu al per inwoner 8 vierkante meter kantoorruimte, tegen 2,5 in Parijs en 3 in Londen.

Van Istendael behandelt de taalkonflikten in de hoofdstad met als rode lijn dat Brussel tolerant is, ook en misschien wel vooral op het gebied van de taal. Eigenlijk is er maar één Brusselse taal en dat is het Marols, eerder een verfranste versie van het Nederlands dan omgekeerd. Dat de Franse bezetting en de taalpolitiek van Napoleon niet hebben geleid tot een volledige verfransing van Brussel en Vlaanderen heeft als zielige reden dat het Vlaamse volk te dom was als gevolg van jaren van onderdrukking door vreemde volkeren. Toch maakt hij zich kwaad om de "franstalige verwaandheid in Brussel" (p.88).

Marge

De tolerantie komt vooral van de Vlaming en de niet-Europese vreemdelingen. De eurokraten blinken uit in onwil tot integratie, zeker op het gebied van taal. Dat de auteur daarbij het flamingantistische of ekstreem-nationalistische standpunt mijdt als de pest, moet duidelijk wezen. "... de Vlaamse aktivisten hebben door hun aardsdomme idealisme zelfs het bestaan van het Nederlands in Brussel zelf sterk in gevaar gebracht" (p.112). Dat de verfransing van Brussel zich

toch zo sterk doorzet, is sinds eeuwen te wijten aan het statusverschil en de verfransing van de leidende klasse. Van Istendael wordt er zelfs melig van: "Laat de talen maar aan elkaar sabbelen onder en op de torens van het Brusselse Babel, laat bruine lippen en rode lippen en laat talloze tongen fluisteren van tussen heuvels en van overzee: 'k zeen aa geire.'" (p.129)

'Arm Brussel' gaat niet over Brussel alleen. Het boek schetst in de marge een hele kulturele en politieke geschiedenis van België. En wanneer blijkt dat de regering Van Den Boeynants van 1969 tot 1972 22.000 vierkante meter van de Noordwijk verhuurde aan de vennootschap CDP voor het bedrag van 150 frank per jaar terwijl de voorzitter van CDP Charly de Pauw is, een goede vriend van VDB, zegt dit iets over de hele Belgische samenleving. Het werk van Van Istendael is een zeer persoonlijke visie op zijn stad. Maar hoe fel je ook je best doet, het is moeilijk om het er onens mee te zijn.

Van Istendael is op zijn best wanneer hij demytologiseert, wanneer hij bijvoorbeeld de historische basis van het Vlaams-nationalisme totaal de vernietiging inschrijft door er onder andere op te wijzen dat een Vlaanderen zoals separatisten het willen in feite nooit bestaan heeft. Toch niet dat zootje Oost- en Westvlaamse ongeregelde dat in 1302 voor een keer de bovendhand wist te halen om al een jaar later alles weer af te geven. Van Istendael weet dat hij historisch juist zit en hij legt daar graag de nadruk op. Zijn soms pedante houding werkt dan ook wel eens storend. Maar een geschiedenis van Brussel, daar is eigenlijk voor buitenstaanders weinig interessants aan te beleven, behalve als hij ze schrijft. Een behoorlijk fijn boekje dus.

Jeroen Overstijns
'Arm Brussel' van Geert van Istendael, uitgeverij Atlas, 695 fr.

Lee Konitz meets Nathalie Lories

Cool-jazz in Leuven

Klaartje Proesmans, bekend van een uur Kul-t-uur, heeft sinds haar in-funktie-treding de optie gevolgd om zoveel mogelijk variatie te brengen in de programmatie van dit low-budgetcultuurprogramma. We hadden al 'Argentijnse ritmes', 'Oosteuropese liederen' en 'Dans rond het thema pijn'. Dinsdag 19 januari krijgen we twee topmuzikanten voorgeschoteld die thuishoren in de jazz-wereld: Nathalie Lories (Belgisch jazzwonder) en Lee Konitz (Amerikaans alt-saksafonist). Een aanrader.

Konitz, geboren in Chicago in 1927, heeft altijd in de schaduw gestaan van andere jazz-reuzen van zijn tijd zoals Miles Davis en Gerry Mulligan. Hij begaf zich nochtans in dezelfde kringen, waar hij een gewaardeerd saksafonist was. Via de Claude Thornhill-band kwam hij in contact met wat later zou uitgroeien tot de 'cool-jazz': een geëvolueerde stijl van de bebop met een eerder celebrair karakter. Het zou niet lang duren voor hij werd opgenomen in het bekende nonet van Miles Davis.

Konitz is echter nog meer beïnvloed door de fel onderschatte beweging rond pianist Lennie Tristano, van wie Konitz een leerling was. Deze samenwerking ging gepaard met een rijpingsproces — Konitz was 22 jaar — dat heel de latere carrière van Konitz zou bepalen. Na een paar jaar verlaat hij Tristano en sindsdien heeft hij voornamelijk zijn eigen groepjes gehad: hij speelde in nonnettes, naar het

voorbeeld van die van Miles Davis (met onder andere Warne Marsh, Oscar Pettiford, Bill Evans, Billy Hart), maar ook in kwartetten (met onder andere Niels Pedersen). Bovendien is Konitz bekend geworden met zijn 'Duets' uit 1967, een project wat hij nog zou herhalen in de jaren tachtig met Gill Evans en wat uitmondde in het prachtige 'Heroes and Anti-Heroes', verschenen op het Verve-label. De plaat bevat een merkwaardige mengeling van 'standards', stukken van Mingus en van Chopin.

Hoewel Konitz lange tijd vrij onbekend was, kreeg hij in de jaren tachtig toch een zekere waardering. In 1979 kreeg Konitz in de pers nogal wat aandacht na zijn concert op Jazz Middelheim met zijn nonet, 'ongetwijfeld een van de mooiste bands die de altist ooit had, met een gevarieerd en uitermate boeiend repertoire en schitterende solisten'. In de jaren tachtig was hij verder redelijk veel te bekij-

ken in België en in 1991 werd er in de Singel een driedaagse georganiseerd rond Lee Konitz, waar hij — terecht — nogmaals in de kijker werd geplaatst. Vorig jaar werd zijn hele carrière ekstra in de ver gezet toen bekend werd dat hij laureaat was van de prestigieuze Deense Jazz Par-wedstrijd was, zowat de nobelprijs voor de jazz.

De 'sound' van Konitz is in feite de antipode van die van Charlie Parker: niet het stotend-agressieve zoals men het bij Parker wel eens kon horen maar een rustige, melodieuze en door-dachte frasering. Zijn sobere klank wordt onder andere toegeschreven aan het feit dat Konitz begonnen is als klarinetist. Over het repertoire is in feite niets meer te zeggen dan dat het gevarieerd is. Konitz mag dan wel wortels in de cool-jazz hebben, hij heeft ook samengespeeld met voor-mannen van de avant-garde als Paul Bley en — dichter bij ons — Misha Mengelberg. Min of meer typisch is bovendien zijn voorliefde voor de groepsimprovisatie.

Het is in feite een unieke gelegenheid voor de Belgische jazz-scène dat Nathalie Lories — net als Eric Legnini en Erwin Van een van de Belgische jazzbelofte — samen speelt met Lee Konitz. Konitz zou, na het horen van Lories debuut-ceedee 'Nymphéas' toegezegd hebben om met haar een week in België op te treden, wat bovendien zal uitmonden in een een aantal nieuwe ceedee-opnames.

Steven Van Garsee
Lee Konitz (alt), Nathalie Lories (piano), Philippe Aerts (bas) en Al Levitt (drums) woensdag 13 januari om 13.00 u in de foyer van de stadsschouwburg, ink. gratis.

Mister Buffet's

VERWENT ZIJN KLANTEN

'S AVONDS LEKKER UIT ETEN VANAF 125 FR.

Gehaktsteak 125 fr. (*)
Vol au Vent 135 fr. (*)
Dagschotels 135 fr. (*)
Paardsteak 145 fr. (*)

(*) Inbegrepen: vlees, aardappelen, verse groenten en vriendelijke en directe bediening.
Avondpromotie enkel geldig van maandag tot donderdag van 17.30 tot 21.00 u

Dieststraat 70 - Leuven - Open alle dagen van 8.00 tot 21.00 u

'Kampagne '94' van Hand in Hand

Stemrecht voor migranten?

1994 wordt een belangrijk jaar: in juni zijn er Europese en in oktober gemeenteraadsverkiezingen. Heel wat nieuwe sociale bewegingen zijn nu al aan het werken om te voorkomen dat we over twee jaar opnieuw een zwarte zondag beleven. Hand in Hand lanceerde in september '92 zijn 'Kampagne '94'. Deze campagne heeft als ordewoorden 'democratie en verdraagzaamheid'. Een voorstelling.

Hand in Hand is een typisch produkt van 24 november. Na deze verkiezingen realiseerde progressief Vlaanderen zich plots dat ze de extreemrechtse tendenzen van racisme en onverdraagzaamheid dichtig onderschat hadden. Vooral onder impuls van de vakbonden verenigden Derde-, Vierde-Wereldbewegingen, vredes-, milieu-, jeugd-, senioren-, vrouwen- en migrantenbewegingen zich in Hand in Hand. Zij startten een campagne voor democratie en verdraagzaamheid.

Opener

Hand in Hand verwierf vooral bekendheid door de massabetoging van 22 maart 1994. 150.000 betogers en evenveel affiches maakten duidelijk dat Vlaanderen niet zomaar zou worden overgelaten aan de onverdraagzaamheid van het Vlaams Blok en zich niet op sleeptouw zou laten nemen door racistische oproerkrakers. Ze wilden samenwerken tot, zoals Charta '91 het stelt, het onzalige tijdgekeerd is. Van de beleidsverantwoordelijken eisten ze een krachtig antwoord aan diegenen die de demo-

kratische beginselen van onze maatschappij willen ondermijnen.

Na de succesvolle betoging van 22 maart was er een algemeen aanvoelen dat het er nu op aankwam verder te werken: een scheefgegroeide situatie veranderen niet op één zondagmiddag. Een nieuw initiatief, 'Kampagne '94' kreeg vorm. Ook binnen deze campagne blijft zowel de democratie als de verdraagzaamheid centraal staan: op die manier wil men vooroordelen als zou Hand in Hand enkel een anti-racismebeweging zijn, kelderen.

Op politiek vlak verwijst Hand in Hand vaak naar de beruchte kloof: de politiek moet opener worden, doorzichtiger, met duidelijke afspraken rond procedures en regels. De burger moet opnieuw dicht bij de politiek betrokken worden en moet meer inspraak krijgen.

Eretitel

Hand in Hand situeert die kloof echter niet zozeer in Brussel, maar ook — en vooral — op gemeentelijk vlak. Een gemeente staat immers een stuk dicht bij de 'burger' en is meer her-

kenbaar. Daarom moet het herstel van de democratie ook op dit vlak starten. Er zijn daarbij niet enkel structurele veranderingen noodzakelijk maar ook een mentaliteitswijziging, zowel van de politici, de burgers als de ambtenaren. Hiervoor werkte men een aktiemodel uit voor de gemeentelijke campagne van Hand in Hand. Gemeenten die beantwoorden aan een aantal voorwaarden kunnen de eretitel 'Open gemeente '94' krijgen.

De gemeenteraden die willen meedingen naar de titel 'Open gemeente' moeten beantwoorden aan een aantal voorwaarden die geformuleerd worden in een motie. Die bestaat uit een tweetal delen. Een deel met algemene eisen die opgesteld worden door Hand in Hand en een aantal concrete eisen die specifiek voor elke gemeente naar voor geschoven worden. Een jaar na het opstellen van die motie wordt een evaluatie gemaakt door een 'Raad van Wijzen'. Wanneer die beoordeling positief is, krijgt de gemeente de eretitel.

Welke zijn nu die eisen? De algemene eisen die Hand in Hand vooropstelt, worden vanzelfsprekend opgehouden aan de trefwoorden democratie en verdraagzaamheid. Zoals Hand in Hand overigens zelf opmerkt, kan je je inderdaad afvragen waarom die enigszins beladen term verdraagzaamheid werd behouden. Een democratie veronderstelt immers dat andersdenkenden ruimte krijgen voor een eigen mening, levenshouding of overtuiging en dat de volledige samenleving daar het nodige respect voor kan opbrengen. Voor de invol-

OKTOBER '94: VLAAMS BLOK
ANTI CIPEERT VERKIEZINGSSLOGANS

ling van het concept verdraagzaamheid wordt vaak verwezen naar de rapporten van het Koninklijk Commissariaat van Paula D'Hondt.

Zo wordt de term inpassing volledig overgenomen. Bij het luik over de inspraak van de 'burger' — niet enkel Guy Verhofstadt zweert bij deze term — is het opvallend dat enkel Belgen hierop aanspraak kunnen maken. Om één of andere reden — waar Hand in Hand weigert op in te gaan — moeten migranten blijkbaar niet de kans krijgen hun noden, wensen en behoeften duidelijk te maken, ook al geeft Hand in Hand toe dat die zaken "noodzakelijk zijn om tot een beleid te komen dat aansluit bij wat de bevolking wenst". Tenzij migranten niet tot de 'bevolking' behoren.

Wakker

Het is duidelijk dat Hand in Hand hiermee de discussie rond het stemrecht voor migranten probeert uit de weg te gaan, ook al staat 90% van de organisaties van deze koepel wel achter die eis. Het is echter geen geheim dat de moederpartijen van beide vakbonden, die een niet te onderschatten rol in de werking van Hand in Hand spelen, van dit stemrecht niet willen weten. Door deze uiterst pragmati-

sche koers te varen, maakt Hand in Hand geen gebruik van zijn potentiële zweefpunctie. Op zijn minst eigenaardig voor een koepel van een hoofdzakelijk nieuwe sociale beweging.

Het eerste nationale hoogtepunt wordt een kulturele happening tijdens het weekend van 8 en 9 mei. In dat weekend zullen Vlaamse en internationale kunstenaars een boodschap brengen tegen onverdraagzaamheid. In Leuven staat men echter al volgende week stil bij de 'Kampagne '94'. Op zaterdag 16 januari wordt immers een studiedag rond de campagne voor een open gemeente georganiseerd. Paul Nys van het Koninklijk Commissariaat voor het migrantenbeleid, een vertegenwoordiger van De Wakker Burger, en andere sprekers gaan na hoe men op gemeentelijk vlak kan werken rond verdraagzaamheid en democratie. Op 21 januari gaat de startvergadering door van de lokale afdeling van Hand in Hand.

Pieter Vandekerckhove
Studiedag 'Open gemeente '94', zaterdag 16 januari in de Kleine Aula (Maria-Theresia kollege), aanvang 9.00 u einde 16.00 u, gratis voor studenten.
Startvergadering Hand in Hand Leuven, zondag 21 januari, 20.00 u in Mala Ibrahim

in samenwerking met

Presenteren het

Interfacultaire

Jury :
EMMA VORLAT
(Voorzitster Humane Wetenschappen)
MARK EYSKENS
(Volksvertegenwoordiger
Gewezen Eerste Minister)
FRANS VERLEYEN
(directeur KNACK)
MARCEL VAN NIEUWENBORGH
(Standaard der Letteren)
RAF VERSTEGEN
(Decaan Faculteit Rechten)
LUC VANDERVELPEN
(Acco)

PRESENTATIE
JAAK PIJPEN
ANIMATIE
FELICE DAMIANO

Welsprekendheidstornooi

Woensdag 13 januari GROTE AULA (MT 10) 20u

VVK : 80-100
(VRG-secretariaat)
Tiensestraat 53

Zoekertjes

* Pieter Couterelstichting vzw, verzorgt zijn onthaal elke ma. 18.00-20.00 u, zat. 15.00-18.00 u of na telefonische afspraak. Info voor vereniging, klub of school te verkrijgen op Tiensevest 58 of telefonisch: 23.63.27.

* Gina, Poekie is zwaar beledigd. Moge alle vloeken van Mergho (die kleine gele) over u komen. Bilbo

* Pax Christi Vlaanderen, Italië 98A, 2000 Antwerpen (03/225.10.00 bij Dirk Broos) zoekt een gewetensbezwaaarde.

* Zeg Grietje, afspraak om 23.00 u aan de kassa van den Albatros op di. 19 januari (2de kan pol&sof-fuif? See you! Kuljfe. Ps: groetjes aan Marial

JO MEUWISSEN

bvba

Alle verhuur video-, klank- en lichtmateriaal voor seminars, evenementen, optredens, fuien en TD's

NIEUW: LCD - VIDEOPROJECTOREN

tel. 016/201.301

* Zit je in een winterdepressie omdat je je aangetrokken voelt tot iemand van hetzelfde geslacht? Dan naar het onthaal van de Roze Drempeel/Het Labyrinth, elke dinsdag van 20.00-23.00 u, Mincklerstr. 47C, 20.06.06.

* Al goed, UDPS, staak het huilen, we maken er P3x5 van. Maar begrijp me goed c'est dur d'être. Mobeotoe.

* Moolie bal, Pooky- & Gandalf liefhebber. Als je ooit hulp nodig hebt bij één of ander mood plan, just call. Enzo, de konfetti-smijter.

* Mood plan? Geef mij een breuk.

* Acco in de eerste week van januari: 2,5 dagen op 5 gesloten! Een voorteken? Het begin van het einde?

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal — 1 Amsterdams centrum van alternatief jeugdtoerisme 2 Oosterse mansnaam — Lichaamsdeel 3 Apparaat dat licht versterkt — Twijf 4 Peruaans heerser — Plechtige gelofte 5 Familieel — Lichte wollen stof 6 Steeds — Slede 7 Mansnaam — Iraanse munt 8 Lote — Welpenleider 9 Franse daalder — Telwoord 10 Schrikwekkende gedachte.

Vertikaal — 1 Lijvig 2 Familied — Egyptische godheid 3 Gekookte rijst — Weerkunde 4 Geve te drinken — Europees romancier 5 Godsdiens — Onder het nodige voorbehoud — Droomes 6 Belgisch plaatsje — Nog een Belgisch plaatsje — Balk 7 Vaatwerk — Nauwkeurige 8 Strijd — Belgische rivier 9 Wederhelft — Flink trap 10 Lichaamsdeel dat gauw gevuld is.

- * Typen tesis, verslagen, briefwisseling. Kris Rosselle, Naamsestweg 130 - 016/20.70.77.
- * Snowboard Burton Brushie te koop. Laatste model, nieuw. Tel. overdag: 20.14.31 (105) Vandenberghe.
- * Help, ik ben mijn armbandje verloren. Mijn naam en geboortedatum staan erop. Wil de eerlijke vinder mij dit auw terugbezorgen? Sophie, Vesaliustr. 83.
- * Andere lesbo's, homo's en bi's leren kennen? Elke donderdag vanaf 21.00 u

- in de babbelkroeg: Predikerherenstr. 25.
- * Op zoek naar een boeiend onderwerp voor je tesis, paper of seminariewerk ivm milieu, huisvesting, feminisme, ruimtelijke ordening of welzijnswerk? Misschien heeft de Leuvense Wetenschapswinkel iets voor jou! Naamsestr. 96, lokaal 03.06 (20.54.41).
- * Beter 10 bekertjes water op de toog, dan 1 boven het hoofd. Beter 2 schoenen op de grond, dan 1 hak in het voorhoofd. Win or lose, you lose, P.I.R.

IMEXCOM TECHNOLOGY

Burgemeesterstraat, 3

3000 - Leuven

Tel : (0)16/223285 - Fax : (0)16/220485

You Need a Computer ?

For private or professional usage

The answer is simple :

- The BEST Price around -

- The BEST Service around -

Imexcom Technology

YOUR PARTNER

896 Sx 33MHz

1 Mb Ram geheugen

FDD 3.1/2 (1.44Mb)

HDD 40Mb

VGA Card TRIDENT 256Kb

VGA 14" Monochrome Monitor

Keyboard Extended 102Keys

2 Serials - 1 / - 1 Game

Mouse Micro, Comp.

Mouse Pad

Mintower or Desktop Case

Price : 25990,- BTW In.

IMEXCOM TECHNOLOGY

Tervoelestraat, 93

1040 - Brussel

Tel : (0)2/736756 - Fax : (0)2/7327879

* Aan Jeroen van Hasselt (K.): antwoord in het vervolg als ik dag zeg! Tot de volgende keer in de wachtzaal? S.

* Zo verzekerd van mijn onschuld, P.I.R.?

* Wie wil mee op vrijdag of zondag tussen Mol en Leuven? Hans, Dagobertstr. 25.

* Els, nu helemaal voor niets naar hier gekomen,...

* Lesbiennecentrum vzw Labyrinth organiseert elke tweede en vierde zat. van de maand een fuif in de Shrink, Tiensestr. 155

* Verloren in fak L&W op oudejaarsnacht: lange, donkerblauwe jas met portefeuille, sleutels, handschoenen (waarschijnlijk per abuis omgewisseld). Dat de eerlijke vinder dit mee terugbrengen bij Ineke De Lange, Justus Lipsiusstr. 53, Dank.

* Germanisten van de Vic-fanklub, hou op met het verafgoden van jullie prof en zoek het bij de Grieken. Ithaka forever veroverder.

* Ruth, Boem Boem, Kooks, Hunky Dory, Zoeren zoem zoem.

* Wie heeft er drie plaatsen van Praag naar Leuven op zondag 24 januari of maandag 25 januari? Ook bussen van

terugkerende reisweken zijn goed. Maarten, Broekstr. 36, Leuven.

* Roze drempeel nieuws: het Goede Spoor (jongerengroep) organiseert maandag 11 jan. een leuke nieuwjaarsreceptie om 20.00 u in het UP (Jan Stasstr. 2). Allen daarheen voor een gezellige babbel en een drankje en een hapje.

* Studio in een gemeenschapshuis met faam. U vindt die voor 9000 frank in Mechelsestraat 188.

KAFEETEORIEEN

DIT IS KAKKAS, MET IS EEN SCHEFFRAMPEEUW

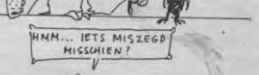
IK HEB HEM GEVONDEN IN MIJN TUIN NA HONDERDEN KILOMETERS VLEGEN. STORTTE HIJ TE FLETTER IN MIJN BARBECUE

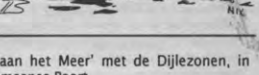
HIJ STOND METEEN IN LICHTERLAAR, 'T WAS WERKELIJK EEN TRANSFORMATIE VAN EEN SCHEFFRAMPEEUW IN EEN LICHTKRAAKRAMPEEUW...

MAAR KOM, NA AL DAT LEED LOOPT ALLES NU TOCH GESMEERD!

MIET?

MM... LETS MISZEGG NISSCHIEEN!

MAANDAG

13.30 u KURSUS Start tweede deel cursus kalligrafie onder begeleiding van Anna Van Damme, Brusselssestr. 63, toeg. 2000 fr voor 6 maandagen, org. cc Romaanse Poort.

20.00 u SPEKTAKEL Het Ballet Classique de Paris brengt 'De Notenkraak' door P. Tsjaikovski, in Stadsschouwburg, toeg. 750 tot 400, org. Teaterburo Pimpernel.

20.30 u FILM 'Videogramme einer Revolution' (1992) van Harun Farocki en Andrei Ujica over de rol van de televisie in de omverpaving van het Ceausescu-regime met aansluitend een lezing door Andrei Ujica, Roemeens/Duits mediahistorikus en Geert Lovink, Nederlands publicist, over de Roemeense tele-revolutie, in Stuc, toeg. 150/100.

DINSDAG

17.15 u FILM Antropologische film over Azië: 'The Kazakhs of China' van A. Singer. Over kommunisme en etniciteit, man-vrouw-relaties, economische en politieke antropologie, in P1 02.51, toeg. gratis, org. Studenten Antropologie ism prof. R. Devisch.

18.15 u FILM Antropologische film over Azië 'Small happiness: women of a Chinese village' rond huwelijken, verwantschap, feministische antropologie, in P1 02.51, toeg. gratis, org. Studenten Antropologie ism prof. R. Devisch.

20.00 u INFORMATIE info-avond over werk- en kennismakingsvakanties in derde-wereldlanden, in Stuc, org. Stichting De Nieuwe Wereld.

20.00 u GESPREKSAVOND Didier Pollefeyt (assistent afd. Moraal- theologie) over 'De uitdaging van de Holokaust voor onze tijd' nav de tentoonstelling 'De Wereld van Anne Frank 1929-1945', in MSI 00.28, org. UP.

20.00 u INFORMATIE 'Een project: van idee tot evaluatie' door Bob Peeters, in St. Michielstr. 6 (00.10), toeg. gratis, org. Student Aid.

20.00 u INFO-AVOND Amnesty International Leuven richt een video- en sensibiliseringsavond in, in cc Romaanse Poort, toeg. gratis.

20.00 u FILM 'La Controverse de Valladolid' van Jean-Daniel Verhaeghe, in cc Oratorienhof, org. Masereelfonds en Bevrijdingsfilms.

20.30 u FILM 'Carne' (1991) van Gaspard Noé: zwarte-humorfilm over een alleenstaande paardenslager en zijn geestelijk gehandicapte dochter, in Stuc, toeg. 150/100.

22.30 u FILM 'The Garden' (1990) van de Britse kineast Derek Jarman, experimentele film doorkpekt met autobiografische elementen rond de vervolging en marginalisering van homo's, in Stuc, toeg. 150/100.

WOENSDAG

13.00 u KONCERT in het kader van een uur cultuur is er het jazzoptreden van Lee Konitz en Nathalie Lorriers Kwartet, in de foyer van de Leuvense Stadsschouwburg, toeg. gratis.

18.00 u VOORDRACHT in de reeks tien lezingen over Centraal- en Oost-Europa, 'Bouwen aan een nieuw Europa': 'Institutionele hervormingen in paneuropese perspektief' door Prof. Lindemans, buitengewoon docent KU Leuven, in MSI, org. Leuvens Instituut voor Centraal- en Oosteuropese Studies.

18.30 u DISKUSSIE Bijeenkomst werkgroep Groene Politiek, in 's Meiersstraat 5.

20.00 u KURSUS Aanvang reeks 'Filmgenres: de western en de science fiction-film' olv Harrie Houben, in videolokaal Open Ogen, Stuc, org. Open Ogen.

20.15 u INFO Pastorale team van de studenten, in Begijnhof 16 (tgo Begijnhofkerk).

20.30 u DANSFESTIVAL 'Johnny Panic' (1992) van en met Paul Selwyn Norton, 'Rosa' van Anne Teresa De Keersmaeker/Peter Greenaway en 'Si loin que l'on aille' (1992) van en met Fattoumi en

AGENDA

uabwas

door Maud Vermeire

Lamoureux, in Stadsschouwburg, toeg. 450 tot 220, org. Economika ism Stuc.

20.30 u FILM 'Carne' (1991) van Gaspard Noé, in Stuc, toeg. 150/100.

22.30 u FILM 'The Garden' (1990) van de Britse kineast Derek Jarman, in Stuc, toeg. 150/100.

DONDERDAG

18.30 u BIJENKOMST Groene Babbel, werklunch van de Agalevstudenten in zijaal van Alma II.

19.15 u VERGADERING Voorbereiding volgende groene fietsakties, in 's Meiersstraat 5, org. Agalevstudenten/JNM/Milleuraad/Pino.

20.00 u KURSUS Aanvang reeks 'Inleiding in de filmanalyse' olv Luc Gommers en Harrie Houben, in cc Romaanse Poort, org. Open Ogen.

20.30 u DANSFESTIVAL 'Johnny Panic' (1992) van en met Paul Selwyn Norton, 'Rosa' van Anne Teresa De Keersmaeker/Peter Greenaway en 'Si loin que l'on aille' (1992) van Fattoumi en Lamoureux, in Stadsschouwburg, toeg. 450 tot 220, org. Economika ism Stuc.

20.30 u FILM 'Carne' (1991) van Gaspard Noé, in Stuc, toeg. 150/100.

22.30 u FILM 'The Garden' (1990) van de Britse kineast Derek Jarman, in Stuc, toeg. 150/100.

VRIJDAG

20.00 u DISKUSSIEAVOND Regine Beer, een van de laatste getuigen uit het concentratiekamp Auschwitz en auteur van het boek KZA 5148, vertelt, in Maria Theresiastr. 121, org. Kulturele Centrale ABVV.

20.00 u KONCERT Harmonieorkest Lemmensinstituut olv Jan Van Der Roost, in Koncertzaal Lemmensinstituut, org. Marnixring De Dry Tonghen.

20.30 u FILM 'Carne' (1991) van Gaspard Noé, in Stuc, toeg. 150/100.

ZATERDAG

9.00 u STUDIEDAG over gemeentelijke campagne 'Open gemeente '94' met als gastspreker Paul Nijls (Kabinet P. D'Hondt) met als thema de mogelijkheden en verantwoordelijkheden om iets te doen aan verkrouting, vereenzaming en onveiligheid, in Kleine Aula, org. Komitee Hand in Hand Leuven.

20.00 u DISKUSSIE Gesprek- en discussieavond met Hugo Cijssels, auteur van het boek 'Het Vlaams Blok'. Om 18.00 u is er de mogelijkheid om een originele maaltijd te nuttigen die wordt geserveerd onder het motto 'Kulinaire verdraagzaamheid' (300 fr), in Volkshuis, De Becker Remyplein (Kessel-Lo), org. CSC-Vormingswerk Blauwput.

20.00 u TONEEL 'Misdad aan het Meer' met de Dillezonen, in Stadsschouwburg, org. cc Romaanse Poort.

ZONDAG

11.00 u KONCERT 'Met Haendel aan het orgel' met Peter Bruegelmans en het Strijkensemble van het Stedelijk Conservatorium olv Dirk Vandaele, in Kapel Romaanse Poort, toeg. 150, org. cc Leuven mmv LOK en Jeugd en Muziek Leuven.

11.00 u KONCERT Pianoforaal met Dirk Herten, in Mechelsestr. 111, toeg. 150, org. cc Oratorienhof.

15.00 u TONEEL 'Dame in de kast' van Blauw vier, in aud. Minnepoort, org. cc Romaanse Poort.

20.00 u TONEEL 'Misdad aan het Meer' met de Dillezonen, in Stadsschouwburg, org. cc Romaanse Poort.

MAANDAG

20.30 u LEZING 'De angst van de democratie voor de media' geleid door Marc Holthof, in Stuc.

20.30 u TEATER 'Een kleine remedie tegen de hoest' met Philippe Ceulemans, Dirk Van Dyck, Boy Raaymakers en Ryszard Turbiasz, in Stuc, Vlamingenstr. 83, toeg. 300/200.

21.00 u OPTREDEN Kabaret met Karel Declercq, in Stadsschouwburg, org. cc Romaanse Poort.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

23.00 u FILM 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Om 20.30 u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

Gonzo Circus: 'alternatieve' rock en meer

De diepste regionen van de beerput

Zowat een jaar geleden verscheen het nulnummer van Gonzo Circus. De pasgeborene vertoonde een uitgesproken interesse voor wat je de 'alternatieve' rockscene zou kunnen noemen. Een goed jaar later verschijnt Gonzo Circus op regelmatige basis en kan het blad zich bovendien verheugen op een toenemende belangstelling. Kinderkwaaltjes zijn ondertussen grotendeels weggewerkt en tegenwoordig oogt Gonzo Circus, dat nog steeds door vrijwilligers gemaakt wordt, vrij professioneel.

Een viertal maanden voor het nulnummer verscheen begonnen Dirk Vreys, Stefan Joosten en Luk Pareids elkaars interessefeer af te tasten. Uiteindelijk werd besloten een tijdschrift uit te geven waarin in de eerste plaats 'alternatieve' rock aan bod moest komen. Andere onderwerpen, vooral boeken, strips, films en teater, maar ook politiek, moesten aan bod kunnen komen. Tot nu toe vormen ze echter een minderheid. Om het blad financieel leefbaar te houden zijn verkoop en reclame niet toereikend en is Gonzo Circus afhankelijk van subsidies en het organiseren van fuiven en concerten. De redactie verhuist binnenkort trouwens naar alle waarschijnlijkheid naar Leuven. Veto praatte met hoofdredakteurs Dirk Vreys en Stefan Joosten.

Veto: De markt van de alternatieve rockmuziek is de laatste jaren veel groter geworden, met als gevolg dat de industrie er ook brood in ziet. **Maken jullie dan niet gewoon gratis reclame voor hen?**

Joosten: «De vraag voor een muziekblad is hoe ver je wil gaan in het promoten van groepen in je blad. We zullen nooit 'Red Hot Chili Peppers' of 'Nirvana' op de voorpagina zetten. 'The Ex' komt er groter op dan 'Buzzcocks' omdat zij veel eigenzinniger bezig zijn.»

Vreys: «Het probleem is dat je inderdaad wel onder druk gezet wordt. Ik ben er zeker van dat de inhoud van Rifraf bijvoorbeeld meer bepaald wordt door de adverteerders. Dat is logisch: Rifraf is immers afhankelijk van advertenties. Wij proberen zo'n situatie te vermijden. Als we over een groep niet willen schrijven en we verliezen daardoor een adverteerder, dan is het maar zo. Ik ben zeker dat, als we bijvoorbeeld een advertentie van Warner (één van de zogenaamde majors, de grote platenmaatschappijen die de markt in ruime mate beheersen, kj) willen loskrijgen, we een paar van hun groepen in het blad moeten opnemen.»

«De majors tekenen, in het kielzog van 'Nirvana', een heel pak alternatieve bands, maar dat zal slechts tijdelijk zijn. Groepen die eigenzinnig willen verder boeren, krijgen trouwens geen promotie.»

Superieur

Veto: In Gonzo Circus staan een aantal artikelen, de 'kanntekeningen' van Gert Keunen, waarin muziek op een meer beschouwende manier benaderd wordt, wat toch niet voor de hand ligt voor een tijdschrift dat zich met popmuziek bezighoudt.

Joosten: «We zoeken mensen die echt bewust met muziek bezig zijn. We wensen niet te vervallen in een dogmatische visie: we verwerpen zowel het stereotype hardcorebeeld als de hele heisa van de majors. We vallen er zo'n beetje tussenin en proberen genuanceerd te schrijven. Ik kom zelf uit de punk-hardcorescene. Dirk en ik hebben elkaar later ook beïnvloed. Andere medewerkers, zoals bijvoorbeeld Gert Keunen, hebben een heel brede kijk op muziek. Dat geeft een meerwaarde aan het tijdschrift.»

Veto: Hoe belangrijk is een politieke stellingname voor jullie? In het derde nummer stond bijvoorbeeld een interview met de zanger van 'Agnostic Front' waaruit duidelijk bleek dat je problemen had met diens ideeën.

Joosten: «'Agnostic Front' is een omstreden groep en ik heb suggestief de link gelegd met extreemrechts, omdat zij in het verleden bijvoorbeeld optredens hadden met Amerikaanse vlaggen en voor Vietnam-veteranen. Ze zijn nationalistisch, niet in de zin van 'wij zijn superieur', maar wel 'wij zijn Amerikanen, en als zodanig willen we vechten voor ons land.' Ik wilde daar tegen in gaan. Veel mensen vinden 'Agnostic Front' een ontzettend toffe groep, maar als je je duikbril even opzet en penetreert tot de diepste regionen van die beerput, dan zul je wel zien.»

Drang

Veto: Er stonden in Gonzo Circus tot nu toe twee interviews met politici, toevallig allebei van de partij Rossem, namelijk Jean-Pierre Van Rossem en Louis Standaert.

Joosten: «Dat is niet bewust. Voor het nulnummer was toevallig de kans om Jean-Pierre Van Rossem te interviewen. In het inter-

view met Louis Standaert was het mijn bedoeling de minder prettige kanten van de partij in het licht te zetten. Ik denk bijvoorbeeld dat weinig mensen weten dat ze voor de verkoop van de 'overheidsetalage' en voor de Nato zijn. Het zijn een soort van krypto-kapitalisten. Ik vond het interessant om die dingen te belichten. Maar het is dus niet zo dat we een Rossemblad zijn. Louis Standaert wilde kolommen schrijven. We hebben nog een paar keer met hem gebeld, maar hij stond niet meer te springen om dat te doen.»

«De groepen die we interviewen hebben, om het simpel te zeggen, wel een links wereldbeeld, maar niet expliciet. Ik wil ook niet dat we beschouwd worden als een links blad. Gonzo Circus is gewoon bezig met marginale cultuur.»

Veto: Het tijdschrift Vinyl (een Nederlands blad dat in de jaren '80 berichtte over de toenmalige alternatieve scene) is toegeraag omdat het mee evolueerde met de bands waarover de redakteurs vanuit hun eigen muzikale interesse schreven. Aanvankelijk leverde hen dat een lezerspubliek op dat elders zijn gading niet vond, maar naarmate die bands groter werden en het genre meer algemeen aanvaard werd, kwam Vinyl steeds meer in het vaarwater van grote broer Oor terecht. Bestaat dat gewaar niet voor Gonzo Circus? Zo stond in het vierde nummer bijvoorbeeld een interview met 'Buffalo Tom', die ondertussen toch ook al in ruime mate elders aan bod komen.

Joosten: «Voor ons is het belangrijk dat we een identifikatiemotief hebben. En dat moet ook behouden blijven. Eenmaal het blad beter begint te verkopen, krijg je misschien de drang om nog meer mensen te bereiken. Ik hoop echter dat we daar nooit aan zullen toegeven.»

Ooit

Veto: Is het bovendien niet moeilijk om steeds in die massa nieuwe bands geïnteresseerd te blijven? Je eigen muzikale 'roots' blijven toch belangrijk en maken het misschien niet altijd even makkelijk nieuwe genres te appreciëren.

Vreys: «We staan wel open voor alles. Sinds ik met Gonzo Circus bezig ben, heb ik ook andere genres leren waarderen zoals allerlei soorten dansmuziek.»

Joosten: «Vroeger was ik voortdurend met hardcore bezig. Nu zit ik bijvoorbeeld bij Flippen op 'Kitchen of Insanity'. Dat is heel romantische, gevoelige muziek, maar ik vind het gewoon heerlijk. Ik koester mijn roots, maar ik wil me niet beperken tot die categorie. Als je met een aantal mensen werkt, weet je natuurlijk ook wie wat kent en kun je het werk verdelen.»

Vreys: «Death-metal en de hedendaagse dansmuziek zijn tot nu toe weinig aan bod gekomen omdat we daar zelf gewoon niet genoeg over weten. We hebben nu enkele medewerkers die daar beter van op de hoogte zijn. Volgend nummer bijvoorbeeld komen 'Gang Starr' en Frank De Wulf erin. 'Meat Beat Manifesto' zit binnenkort ook wel aan bod komen. 'Consolidated' hebben we al geïnterviewd. We hebben de naam een gitaarblad te zijn. We houden daar zelf heel erg van, maar er gebeuren zoveel interessante dingen. Er zijn heel wat mensen op een eigenzinnige manier met muziek bezig.»

Dosis

Veto: Sommige plaatbesprekingen zijn dikwijls, om het zacht uit te drukken, nogal impressionistisch. Gaat zo niet veel van de informatieve waarde verloren?

Vreys: «Ik probeer bij plaatbesprekingen een beeld te scheppen van de muziek door bijvoorbeeld heel veel adjectieven te gebruiken. Ik weet niet hoe ze overkomen. Het is niet gemakkelijk om een beeld te geven van een plaat, maar ik probeer toch muziek op de eerste plaats te laten komen en niet te lullen over andere dingen. Het is moeilijk om origineel te zijn en ik wil vermijden dat plaatbesprekingen saai en klicheematig worden. Plaatbesprekingen zijn hoe dan ook subjectief: als we een plaatbespreking afdrucken, denken we niet dat we de waarheid in pacht hebben.»

Joosten: «Ik denk trouwens dat in de beeldspraak ook veel informatie zit. Je kan er een

gemoedstoestand mee oproepen.»

Veto: Jullie drukken geen concertbesprekingen af, ondermeer omdat de appreciatie van concerten te subjectief is. Geldt voor platen dan niet hetzelfde?

Joosten: «Ik ga er van uit dat de recensent een dosis kennis heeft van de muziek die hij bespreekt en er daardoor genuanceerd over kan schrijven. Een plaatbespreking is natuurlijk puur subjectief, maar ik vind dat wij het recht hebben van te schrijven wat we ervan vinden. Een plaat kan je bovendien steeds opnieuw beluisteren.»

«Een kritikus is trouwens iemand die het graag zelf wil doen, maar misschien de talenten niet heeft. Er is wel een verstandelijke kant aan, maar dat wil niet zeggen dat ik het allemaal zo perfect weet. Vroeger stoorde het mij als ik een slechte plaatbespreking las. Maar ja, ieder zijn mening. Je zoekt ook altijd een referentie, een journalist in wiens smaak je je kan vinden. Ik las in Maximus Rock 'n Roll bijvoorbeeld altijd de plaatbesprekingen van Jello Biafra. En als ik de platen die hij in zijn playlist had staan, ergens vond, dan kocht ik die, gewoon omdat Biafra dat geschreven had.»

Rollen

Veto: Gonzo Circus besteedt trouwens relatief weinig aandacht aan Belgische groepen.

Vreys: «Met de gratis singles die we bij Gonzo Circus steken, dragen we toch wel ons steentje bij. Iedereen probeert tegenwoordig trouwens als 'The Scabs' te klinken, maar er zijn toch wel enkele leuke Belgische groepen. 'Pervert by Desire' is Europees niveau. 'X-legged Sally' kan je dan weer moeilijk Belgische rockmuziek noemen. Het is gewoon universeel. 'Sigmund und sein Freund' zullen er misschien wel eens in komen. Hun muziek is ook eigenzinnig. Het is niet een groep die als enige doel heeft op Studio Brussel gedraaid te worden. Er zijn misschien nog wel goede groepen, maar je hoort er niets van.»

Veto: Waarom vinden jullie boek- en stripbesprekingen eigenlijk nodig? Met de enkele bladzijden die jullie eraan wijden is het toch moeilijk er

dieper op in te gaan.

Joosten: «Dat is een beetje een kinderziekte. Stefan Flipkens, die aan de laatste twee nummers meewerkte, weet iets van literatuur. Zo wordt die rubriek toch op een zeker nivo gebracht. Hetzelfde geldt voor de filmbesprekingen: daar moet nog aan gewerkt worden. Wij concentreren ons nog te veel op muziek. Nu er nieuwe medewerkers bij Gonzo Circus komen, kunnen we ook al eens een artikel over bijvoorbeeld strips of films publiceren. Het moet ergens wel in het verleden van Gonzo Circus liggen. Ik vind het interessant om dat concept voortdurend en op alle gebied verder uit te bouwen. Het moet blijven 'rollen'.»

Verpakking

Veto: Jullie publiceerden in de laatste twee nummers ook kortverhalen van J.M.H. Berckmans.

Joosten: «Berckmans was vanaf het begin heel enthousiast over Gonzo Circus. Het is trouwens een heel toffe gast, wel een beetje geflipt. Ik dacht dat hij weinig affiniteit had met de muziek waarover wij schrijven, maar hij kent groepen als 'Rollins Band' of 'Sonic Violence'. En als we hem vragen waarom hij Gonzo Circus zo goed vindt, antwoordt hij (waagt zich aan een Kamel Kafka-imitatie, kj) "Gij hèt smaak, jij zijt de eerste redactie met smaak." Vanaf volgend nummer komen er ook kolommen in. Die kunnen over de politieke, de literaire wereld, de media handelen, noem maar op. Mensen die zich liepken voelen, kunnen altijd bellen.»

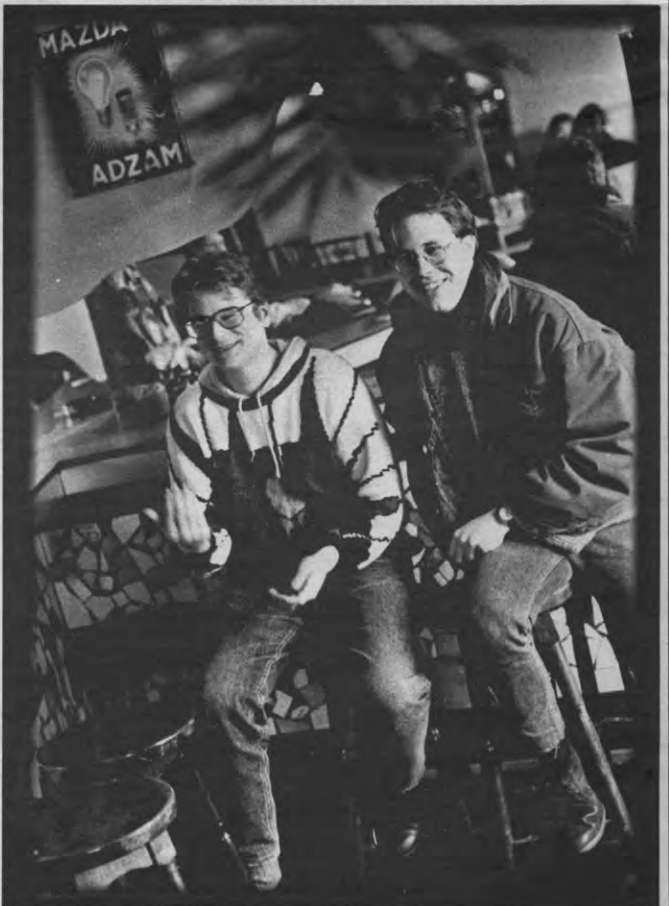
Veto: Liefhebbers van alternatieve rock nemen nogal graag het woord vernieuwend in de mond. Hangt daar niet een zeker alitair trekje mee samen of draait het gewoon om creativiteit?

Vreys: «Ik denk om gevoel, om het feit dat mensen er zin in leggen.»

Joosten: «Toen we met Gonzo Circus startten, hadden we ook het idee van iets vernieuwends te doen, maar eigenlijk is alles wat nieuw is, een herhaling van het verleden in een ander verpakking. De leden van 'Chumbawamba' bijvoorbeeld zeggen zelf dat wat ze doen, al gedaan is, ondanks het feit dat ze er misschien wel iets aan toevoegen. Ook Rob Freij van 'Gore', die tevens muziek schrijft voor dansproducties, stelt zelf dat wat hij doet niet vernieuwend is, dat hij ergens zijn inspiratie heeft moeten halen. Hij heeft het wel in een ander verpakking gestoken. Een heel pak groepen, hebben wel de pretentie vernieuwend te zijn.»

Kris Jacobs

Gonzo Circus 6 verschijnt rond 20 januari en is in Leuven verkrijgbaar bij JF Records.

Gij hèt smaak, jij zijt de eerste redactie met smaak.

(foto Rob Stevens)